

ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΜΒΡΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΣ 47, Θεσ/νίκη | GR 544 54 | ISSN 1105-6282

Τεύχος 162 | Ιουλίας - Σεπτέμβριος 2023

- ✓ 1η Παρουσίαση του βιβλίου «Η Ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων της» από τον Οικ. Πατριάρχη στα Αγρίδια
- ✓ Οικ. Πατριάρχης: «Αν οι Τούρκοι δεν θέλουν να μιλάμε για τα γεγονότα στην Ίμβρο, ας μη συνέβαιναν!»

Περιεχόμενα

Φέτος κλείνουν δέκα χρόνια από την επαναλειτουργία των Σχολείων	3
Το καλοκαιρινό Σχολείο στο Σχοινούδι της Ίμβρου	4
Ελληνικό σχολείο Ίμβρου 100% επιτυχία των αποφοίτων μας στα ΑΕΙ της Ελλάδας	5
Τα Ίμβριακά Σωματεία με τον Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου στον νέο Υφυπουργό Εξωτερικών	6
Η πρώτη διαμαρτυρία για το καθεστώς της Ίμβρου και της Τενέδου το 1914	7
Προσκύνημα και Θεία λειτουργία στην Μονή της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολύτριάς	11
Μεγάλες ώρες	12
Φωτοστιγμές από τις εορταστικές εκδηλώσεις του Αυγούστου στην Ίμβρο	14
Η 1η Παρουσίαση του βιβλίου «Η Ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων της» πραγματοποιήθηκε από τον	

Οικ. Πατριάρχη στα Αγρίδια της Ίμβρου	16
Οίκουμενικό Πατριαρχείο- Οίκουμενικός Πατριάρχης - Οίκουμενικός Έλληνισμός	
Ή Α. Θ. Παναγιώτης ο Οίκουμενικός Πατριάρχης κ. κ. Βαρθολομαίος ως Πνευματικός Πατέρας	19
Παρουσίαση του βιβλίου «Η ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων της» στην Καλαμαριά	24
Φαεινός αστήρ της Ίμβρου ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής Ιάκωβος (1911-2005)	25
Έκθεση Φωτογραφίας ΙΜΒΡΟΣ: Νόστος, ελπίδα, Άνοιξη	28
Κοινωνικά	29
Βιβλιοπαρουσίαση	
Αμεβ 2 - Η Ανθούσα, το φιδάκι και το κλειδί της Αγάπης!	30
Κατάθεση στεφάνου από τον Πρόεδρο της Ίμβριακής Ένωσης στο μνημείο του Μικρασιατικού Ελληνισμού του Κορδελιού - Εύοσμου	31

ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΜΒΡΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

IMVRIOTIKA

QUARTERLY PUBLICATION OF THE IMBRIAN UNION OF MACEDONIA AND THRACE

Πρώτη κυκλοφορία: 10 Σεπτεμβρίου 1982
Ιδιοκτήτης
ΙΜΒΡΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ
Δημητσάνας 47, Θεσσαλονίκη GR 544 54 | Τηλ: 2310 98.96.54
Fax: 2310 93.61.80 | email: info@imbrosunion.com
site: imbrosunion.com

Υπ. Έκδοσης:

Επιτροπή περιοδικού «ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ»

Διευθυντής: Πάυλος Σταματίδης
Αρχισυντάκτης: Γεώργιος Κομνηνάρας
Μόνιμος Αρθρογράφος: Γεώργιος Χριστοφορίδης
Οικονομική Διαχείριση: Αθηνόδωρος Συρόπουλος, Βάντσος Κωνσταντίνος
Διόρθωση: Ελένη Θεοφάνους, Γεώργιος Κομνηνάρας, Ελένη Κανάκη, Βασίλης Κανάρης
Συνεργάτες φωτογραφίας: Κωνσταντίνος Γ. Βάντσος, Δημήτριος Αραμπατζής, Κωνσταντίνος Π. Γραφιαδέλλης, Βασίλειος Γιάντας, Βασιλική Ξεινού

Διοικητικό Συμβούλιο

Πρόεδρος: Πάυλος Σταματίδης | **Α' Αντιπρόεδρος:** Χρήστος Ρεκτσίνης | **Β' Αντιπρόεδρος:** Ελένη Κανάκη | **Γεν. Γραμματέας:** Γεώργιος Χριστοφορίδης | **Ταμίας:** Αθηνόδωρος Συρόπουλος | **Ειδ. Γραμματέας:** Αρετή Παραμάνη | **Αν. Ταμίας:** Ιωάννης Δαμδάς | **Μέλη:** Κοσμάς Κωνσταντινίδης, Παναγιώτης Χριστάκης, Βασίλειος Κανάρης.

Σχεδιασμός - Επιμέλεια Εντύπου
Τεκέογλου Φωτεινή

Συνδρομές

Εσωτερικού 15 € | Ευρώπης: 30 € | Αμερική - Αφρική: 40 \$ | Αυστραλία: 60 \$
Αρ. λογ. Τραπεζής Eurobank EFG: IBAN GR3302600940000040200479856

First publication: September 10, 1982

Publisher

IMBROS UNION OF MACEDONIA - THRACE
Dimitisanas 47, Thessaloniki GR 544 54 | Tel: 2310 98.96.54
Fax: 2310 93.61.80 | email: info@imbrosunion.com
site: imbrosunion.com

Managing Editor:

Commission review "IMVRIOTIKA"

Director: Paul Stamatidis
Editor: George Komninaras
Permanent Author: George Christoforidis
Financial Management: Athinodoros Siropoulos, Konstantinos Vantsos
Editing: Eleni Theofanous, George Komninaras, Eleni Kanaki, Vasilios Kanaris
Photography Partners: Konstantinos Vantsos, Dimitrios Arampatzis, Konstantinos Grafiadellis, Vasilios Giasantas, Vasiliki Ksinou

Management Board

President: Paul Stamatidis | **A' Vice President:** Christos Rektisinis | **B' Vice President:** Eleni Kanaki | **General Secretary:** Georgios Christoforidis | **Treasurer:** Athinodoros Siropoulos | **Special Secretary:** Areti Paramani | **Vice treasurer:** Ioannis Damdas | **Members:** Kosmas Konstantinidis, Panagiotis Xristakis, Vasilios Kanaris.

Design - Brochure Editing
Tekeoglou Fotini

Payments should be send to the:

Greece 15 € | Europe: 30 € | America - Africa: 40 \$ | Australia: \$ 60
Bank Account Number: Eurobank EFG:
IBAN GR3302600940000040200479856

Φέτος κλείνουν δέκα χρόνια από την επαναλειτουργία των Σχολείων

Περιμέναμε πώς και πώς να έρθει ο Αύγουστος και να βρεθούμε στην Πατρίδα για να γιορτάσουμε όλοι μαζί την Παναγιά μας. Ήρθε και, με τον τίτλο «Ιμβρίων Θεοτόκεια», γιορτάσαμε με πάμπολλες εκδηλώσεις κάθε λογής, συναυλίες, πανηγύρια, εσπερίδες, παρουσιάσεις βιβλίων, αλλά τελείωσε. Πάλι επιστροφή ο καθένας στη βάση του και εκ νέου προγραμματισμός. Ήδη προγραμματίζουμε εκδρομή του Αγίου Δημητρίου στο νησί. Εμείς ανήκουμε εκεί, κι όπου κι αν βρίσκεται ο καθένας μας η ψυχή μας είναι εκεί, για λίγο η για πολύ.

Ο φετινός Αύγουστος είχε πολύ υψηλές θερμοκρασίες στην Ίμβρο και στην Ελλάδα, εξαιτίας της κλιματικής αλλαγής, με αποτέλεσμα να ξεσπάσουν μεγάλες πυρκαγιές σε πολλά σημεία της χώρας, αλλά μεγαλύτερη όλων στη Θράκη. Η κατάσταση ήταν δραματική, καταστράφηκε σχεδόν ολόκληρο το δάσος της Δαδιάς, ίσως το ωραιότερο δάσος της Ελλάδας. Πολλοί Ίμβριοι κατά την επιστροφή μας από το νησί περάσαμε μέσα από φωτιές και είχαμε πολύωρες καθυστερήσεις. Γυρνώντας στη Θεσσαλονίκη αναβάλαμε το πανηγύρι της «ΚΟΥΡΚΟΥΤΑΣ», λόγω των πυρκαγιών, δεν ήταν δυνατόν να ανάψουμε φωτιές για δέκα καζάνια, αλλά και η νομοθεσία για τις φωτιές έγινε πολύ αυστηρή. Έτσι το καθιερωμένο πανηγύρι μας αναβλήθηκε και αντ' αυτού πήγαμε για προσκύνημα και Θεία λειτουργία στην Αγία Αναστασία Φαρμακολύτρια. Αμέσως μετά ήρθαν οι φονικές πλημμύρες που κατέστρεψαν περιουσίες, νοικοκυριά. Άνθρωποι σε απόγνωση, ανίκανοι να αντιδράσουν, έβλεπαν τις ζωές τους να καταστρέφονται. Όλοι εμείς καταστρέψαμε το περιβάλλον, δεν το σεβαστήκαμε και τώρα πληρώνουμε το τίμημα. Νιώθω ότι ο Θεός μας σιχάθηκε, δεν υπάρχει σεβασμός για τίποτα, όχι μόνο για το περιβάλλον, αλλά για την ηθική μας για τις αξίες μας. Το κυνήγι του πλούτου και της δόξας, του εφήμερου, του πρόσκαιρου, χωρίς ταπεινότητα, μας έφεραν σ' αυτή την κατάσταση. Δεν ξέρω εάν αυτή η κατάσταση έχει σταματημό. Ας ελπίσουμε στο άπειρο έλεος του Θεού.

Όσον αφορά στα καθαρά «Ιμβριώτικα θέματα» φέτος έχουμε μια μεγάλη επέτειο. Κλείνουμε δέκα χρόνια από την επαναλειτουργία των Σχολείων μας. Φαντάζει σαν όνειρο. Ακόμα κι όταν το παλεύαμε

και διεκδικούσαμε το άνοιγμα των Σχολείων μας δεν φανταζόμασταν ότι θα φτάναμε σ' αυτό το σημείο. Ήταν η πίστη προς τον στόχο και η αγάπη όλων των Ιμβρίων γι' αυτόν τον μονάκριβο τόπο. Φτάσαμε μάλιστα στο σημείο, φέτος όλοι οι απόφοιτοι του Σχολείου μας να εισαχθούν στις ανώτατες σχολές, στην πρώτη τους επιλογή. Πόση περηφάνεια και πόση ικανοποίηση!

Ένα άλλο θέμα που αξίζει να έχουμε υπόψη μας είναι η αντίδραση του Παναγιωτάτου στο «δυσάρεστο», όπως το χαρακτήρισε γεγονός της ακύρωσης έκθεσης με θέμα τις απελάσεις στην Ίμβρο το '64 λόγω πιέσεων που δέχθηκε η Τουρκάλα δημοσιογράφος Μελικέ Τσαπάν, που εμπνεύστηκε και οργάνωσε την εκδήλωση. «Αυτές τις μέρες επρόκειτο να γίνει στη γενέτειρά μου, την Ίμβρο, μία έκθεση από μία κοπέλα δημοσιογράφο για τα γεγονότα που έγιναν το 1964 και τα οποία έκαναν να αδειάσει η Ίμβρος και η Τένεδος από το ομογενές στοιχείο. Να πω ενδεικτικά ότι η Ίμβρος είχε 7-8 χιλιάδες χριστιανούς και με τα γεγονότα του '64 έμειναν 300. Και σήμερα με την αλλαγή προς το καλύτερο των συνθηκών οι 300 έγιναν 600. Αλλά πού οι 7 χιλιάδες και πού οι 600; Απαγόρευσαν στην κοπέλα αυτή λοιπόν να κάνει την έκθεση, διότι -λέει- δεν μπορούμε να μιλάμε για τα όσα συνέβησαν τη δεκαετία του '60. Ας μη συνέβαιναν! Ας μη συνέβαιναν! Γιατί να ντρεπόμαστε να αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα; Πρέπει να συμφιλινόμαστε με την ιστορία μας, με το παρελθόν μας. Να λέμε τα σύκα σύκα και τη σκάφη σκάφη», δήλωσε ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος.

Σχολιάζοντας το γεγονός προσωπικά έχω να πω ότι ούτε ξεχάσαμε ούτε θα ξεχάσουμε ό,τι συνέβη. Θέλουμε να πάμε μπροστά, είναι καλύτερες οι συνθήκες τώρα και θέλουμε να βελτιωθούν ακόμα περισσότερο όλες οι σχέσεις μας, αλλά να μην μας ζητούν να κουκουλώσουμε την ιστορία, αυτά έγιναν και για να μην ξαναγίνουν θα πρέπει να τα γνωρίζουν όλοι. Τότε θα πορευτούμε με αρμονία και δικαιοσύνη.

Καλή χειμερινή περίοδο.

Παύλος Σταματίδης
Αρχων Οσιτάριος της Μ.τ.Χ.Ε.
Πρόεδρος Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας - Θράκης

Το καλοκαιρινό Σχολείο στο Σχοινούδι της Ίμβρου

Με επιτυχία τελείωσε το καλοκαιρινό σχολείο στο Σχοινούδι της Ίμβρου, που οργάνωσε η Μητρόπολη Νεαπόλεως Σταυρουπόλεως με τη Μητρόπολη Ίμβρου. Η Υπόσχεση είναι ότι του χρόνου θα συνεχιστεί με περισσότερα παιδιά και με ακόμα περισσότερες δράσεις. Ο ενθουσιασμός όλων των παιδιών ήταν εμφανής στα πρόσωπα τους, γεγονός που μαρτυρεί την επιτυχία της αυτής της δράσης. Στην αποχαιρετιστήρια εκδήλωση χαιρέτησαν την εκδήλωση οι: Μητροπολίτης Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλος, ο Πρόεδρος του ΕΠΣΙ κ. Στυλιανός Μπερμπέρης κι ο Πρόεδρος της Ίμβριακής Ένωσης Μακεδονίας - Θράκης κ. Παύλος Σταματίδης.

Ελληνικό σχολείο Ίμβρου

100% επιτυχία των αποφοίτων μας στα ΑΕΙ της Ελλάδας

Συγχαρητήρια σε όλους τους αποφοίτους μας για την εισαγωγή τους στα ΑΕΙ της Ελλάδας, και μάλιστα στην πρώτη τους επιλογή! Αξίζουν κάθε έπαινο όλοι μαθητές, οι εκπαιδευτικοί και οι γονείς των μαθητών. Τους ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία και μια ευτυχισμένη ζωή.

Λυδία Βάντσου - Φιλοσοφίας ΕΚΠΑ

Κωνσταντίνα Γανάτου - Ψυχολογία Παντείου

Μαρκέλλα Γεωργίου - Βαλκανικών, Σλαβικών και Ανατολικών Σπουδών ΠΑΜΑΚ

Κωνσταντίνα Μπακάλ - Νομική ΕΚΠΑ

Ελένη Παπαϊωάννου - Ηλεκτρολόγων Μηχ. και Μηχανικών Υπολογιστών ΕΜΠ

Στάθης Σπηλιώτη - Θεολογία ΕΚΠΑ

Αφροδίτη Φαλιέρου - Παιδαγωγικό Δημοτικής Εκπαίδευσης ΕΚΠΑ

Τιμόθεος Χαραλαμπίδης - Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων ΠΑΜΑΚ

Επίσης έδωσαν ξανά εξετάσεις μερικοί απόφοιτοί μας προηγούμενων ετών και πέτυχαν στις σχολές που επιθυμούσαν. Εχουν τα θερμά συγχαρητήρια και την αγάπη μας:

Βασίλης Γεωργίου - Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών ΠΑΜΑΚ

Αλέξανδρος Καν Καλλετζής - Τμήμα Επιστημών της Εκπαίδευσης στην Προσχολική Ηλικία - Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης

Νίκος Μαύρος - Φυσικοθεραπείας Πανεπιστήμιο Πατρών

Ιωάννα Β. Γιαραμάνη
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

τηλ 2310 270376
φαξ 2310 270576
κιν 6981 443282

Βίκτωρος Ουγκώ 14
& Βασ. Ηρακλείου 2
Θεσσαλονίκη
i.giaramani@gmail.com

ΟΠΤΙΚΑ

Β. Ούγος 125
☎ 2310 848.083
Θεσσαλονίκη

Εκπ. οπτική
όλων των
Τοπείων

Πασαλιός

KANAKARISERVICE

SERVICE - ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΗ - ΣΥΓΟΙΤΑΘΜΙΣΗ
ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ - ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΒΛΑΒΩΝ
ΚΑΡΤΑ ΚΑΤΙΑΕΡΙΩΝ - ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΤΕΟ- ΦΡΕΝΟΜΕΤΡΟ

Χαλκιδικός 79, Θρα/Ψίκη 54248 - Τηλ: 2310 838848
www.kanakariservice.gr - info@kanakarIService.gr

Τα Ιμβριακά Σωματεία με τον Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου στον νέο Υφυπουργό Εξωτερικών

Την Τετάρτη 20 Σεπτεμβρίου, επίσημη επίσκεψη πραγματοποίησαν τα Ιμβριακά Σωματεία με τον Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλο στον Υφυπουργό Εξωτερικών κ. Γεώργιο Κώτσηρα. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στο γραφείο του Υφυπουργού στην Αθήνα σε πολύ καλό κλίμα και συζητήθηκαν όλα τα θέματα που απασχολούν τους Ιμβριούς.

Επίσημη επίσκεψη του Δ.Σ. της Ιμβριακής Ένωσης στον Τούρκο Γενικό Πρόξενο στη Θεσσαλονίκη

Τη Δευτέρα 2 Οκτωβρίου, επίσκεψη γνωριμίας πραγματοποίησε το Δ.Σ. της Ιμβριακής Ένωσης στον νέο Τούρκο Γενικό Πρόξενο στη Θεσσαλονίκη κ. Serkan Gedik. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε σε φιλικό κλίμα κι ελπίζουμε σε μια εποικοδομητική συνεργασία για τα πάγια και διαχρονικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Ιμβριοι.

Η πρώτη διαμαρτυρία για το καθεστώς της Ίμβρου και της Τενέδου το 1914

Η λήξη των Βαλκανικών πολέμων το 1913 βρίσκει τους Ίμβριους και Τενεδίους να ατενίζουν με περηφάνια την Ελληνική σημαία στο Διοικητήριό τους και να θεωρούν, ότι εκπληρώθηκε επιτέλους το όνειρο της πολυπόθητης ενσωμάτωσης με τη μητέρα Ελλάδα. Ωστόσο στις Συνθήκες του Λονδίνου και του Βουκουρεστίου το Μάιο και τον Αύγουστο του 1913 αντίστοιχα, που καθόριζαν τα σύνορα των εμπολέμων, δεν συμπεριλαμβάνονταν τα νησιά του Αιγαίου. Στα διπλωματικά σαλόνια της Ευρώπης κυκλοφορούσαν διάφορα σενάρια για το μέλλον τους, ενώ κάθε μια από τις Μεγάλες Δυνάμεις προωθούσε λύσεις που εξυπηρετούσαν τα οικονομικά και πολιτικά της συμφέροντα. Πρωτεύοντα ρόλο σε όλες τις διαβουλεύσεις είχε ο υπουργός Εξωτερικών της Αγγλίας σερ Έντουαρντ Γκρέν η πρόταση του οποίου τελικά επικράτησε και υπογράφηκε από τις Μ. Δυνάμεις, επιδόθηκε δε στην Ελλάδα και την Τουρκία στις 31/1/1914 (13/2/1914 με το νέο ημερολόγιο). Σύμφωνα μ' αυτήν τα νησιά του Αιγαίου δίδονται στην Ελλάδα εκτός από την Ίμβρο, την Τένεδο και το Καστελόριζο που παραχωρούνται στην Τουρκία, ενώ τα Δωδεκάνησα θα εξακολουθούσε να τα κατέχει η Ιταλία¹.

Πολύ πριν γίνει γνωστό το σχέδιο της Αγγλικής κυβέρνησης, για το οριστικό καθεστώς της Ίμβρου και της Τενέδου ένα κλίμα ανασφάλειας και ανησυχίας άρχισε να πλανάται πάνω από τα νησιά. Πολλοί Ίμβριοι και Τενεδίοι φοβόταν ότι τα δύο νησιά θα επιστρέφονταν στην Τουρκία λόγω της στρατηγικής τους θέσης, γι' αυτό ήδη από το καλοκαίρι του 1913 οι αρχές του τόπου αρχίζουν να δραστηριοποιούνται για να προ-

λάβουν ή τουλάχιστον να μετριάσουν το κακό. Ο Σοφοκλής Καλλιπολίτης² που υπήρξε από τους πρωτεργάτες της κίνησης αυτής στέλνει δύο επιστολές³ (18/1/1914 και 13/2/1914 ενώ με το νέο ημερολόγιο 31/1 και 26/2) στον Παναγιώτη Δημητριάδη⁴, η γνώμη του οποίου πάντα μετρούσε σ' όλα τα ζητήματα της Ίμβρου, μέσα από τις οποίες μαθαίνουμε την περιρρέουσα ατμόσφαιρα και τις ενέργειες στις οποίες προβαίνουν οι κάτοικοι για να σώσουν τα νησιά τους.

Πρώτα - πρώτα στέλνουν τηλεγράφημά προς το Γκρέν και ζητούν, να παραμείνουν τα νησιά στην Ελληνική κυριαρχία. Απευθύνθηκαν επίσης και προς τη βασίλισσα Σοφία που βρισκόταν στο Βερολίνο και προς την Ελληνική κυβέρνηση παρακαλώντας να καταβληθεί κάθε προσπάθεια ώστε να μη περιέλθει η Ίμβρος και η Τένεδος υπό τον τουρκικό ζυγό, όπως ήταν πριν. Δυστυχώς η αποδοχή της πρότασης Γκρέν

Σοφοκλής Καλλιπολίτης
(φωτ. Λεύκωμα νήσου Ίμβρου).

1. Γρυντάκης Γιάννης, *ΙΜΒΡΟΣ και ΤΕΝΕΔΟΣ - Δυο ξεχασμένα ελληνικά Νησιά (1910-1930)*, (Σύλλογος Ίμβριών Αθηνών), Αθήνα 1995, σ. 24-25.

2. Ο Σοφοκλής Καλλιπολίτης, γόνος μιας από τις μεγαλύτερες οικογένειες της Παναγίας της Ίμβρου, ήταν γιατρός με την καρδιά του γεμάτη από αγάπη για την πατρίδα και το συνάνθρωπο. Έτρεχε σε όποιον τον είχε ανάγκη με ανιδιοτέλεια και αλτρουισμό. Παράλληλα υπηρέτησε και τη γεωργία πλουτίζοντας τον τόπο με καλλωπιστικά φυτά και νέες ευρωπαϊκές ποικιλίες σε οπωροφόρα δέντρα, στα οποία μάλιστα έδωσαν τιμητικά το όνομά του, ήταν αυτός που φύτεψε τα πλατάνια στο Σχοινούδι (πληροφορία Γ. Ξεινού) με το οποίο είχε πολλές σχέσεις. (Λ.Θ.Λ. «Σοφοκλής Καλλιπολίτης» *Λεύκωμα της νήσου Ίμβρου*, Αθήνα 1938, σ. 80.

3. Αρχείο Π. Δημητριάδη, Εταιρία Μελέτης Ίμβρου & Τενέδου, αρ. εγγρ. Φ1, 39/18-1-1914 & Φ1, 40/13-2-1914. Οι επιστολές παρατίθενται αυτούσιες στο τέλος του κειμένου.

4. Ο Παναγιώτης Δημητριάδης υπήρξε ένας φλογερός πατριώτης, ο οποίος ανάλωσε όλη του τη ζωή στην υπηρεσία της Ίμβρου. Ήταν ο εκπρόσωπος της νήσου στη Συνδιάσκεψη της Λωζάννης και στη συνέχεια ασχολήθηκε με όλα τα θέματα που ταλάνιζαν την πατρίδα του. Το 1908 χειροτονήθηκε διάκονος με το όνομα Πολύκαρπος, γι' αυτό τον προσφωνεί έτσι ο επιστολογράφος στην πρώτη επιστολή, αργότερα όμως αποσηματίστηκε. (Κ. Ζεγκίνης, «Ο Ίμβριος Παναγιώτης Δημητριάδης, η ζωή και η δράση του», περ. *ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ*, (Ι.Ε.Μ.Θ.) τ.128, 2015 & Κ.Ζεγκίνης - Ε. Ζεγκίνη «Παναγιώτης Δημητριάδης - εκπρόσωπος των Ίμβριών στο Συνέδριο της Λωζάννης», *Ο σος βλαστός*, (Ε.Μ.Ι.Τ.) τ. Γ', 2023).

κατέστρεψε κάθε ελπίδα και έριξε σε απόγνωση και απελπισία τους Ιμβρίους και ιδιαίτερα τους Τενεδίους, οι οποίοι, κακώς, συμπεριφέρθηκαν εχθρικά εναντίον κάποιων συμπολιτών τους Μουσουλμάνων αμέσως μετά την απελευθέρωση.

Προσδοκώντας καλύτερα αποτελέσματα, αποφάσισαν να ορίσουν επιτροπή η οποία θα μετέβαινε στην Αθήνα, ώστε να ενεργήσει από κοντά για το δίκαιο των νησιών. Την επιτροπή συγκροτούσαν ο Μητροπολίτης Πανάρετος⁵ και ο Σοφοκλής Καλλιπολίτης εκ μέρους των Ιμβρίων και οι Γρηγ. Χριστοδούλου και Χρ. Χριστοδούλου εκ μέρους των Τενεδίων.⁶ Οι εκπρόσωποι θα προσπαθούσαν να αποσπάσουν κάποια προνόμια υπέρ των κατοίκων, που θα τους εξασφάλιζαν μια υποφερτή ζωή.

Υπήρξαν και κάποιοι θερμόαιμοι που πρότειναν την ένοπλη αντίσταση σε περίπτωση που η υπόθεση χανόταν οριστικά. Οι πιο σώφρονες όμως μαζί με τους Έλληνες αξιωματικούς και υπαλλήλους που βρισκόταν στο νησί θεώρησαν ότι αυτό θα ήταν καταστροφικό, γιατί ο τόπος είναι μικρός και ευπρόσβλητος από παντού, δεν υπάρχουν όπλα και πολεμοφόδια, θα δημιουργηθεί έλλειψη ζωοτροφών και κυρίως σε περίπτωση αποτυχίας θα έπρεπε όλοι να εγκαταλείψουν το νησί, εκδοχή την οποία απέκλειαν. Δεν έλειψαν και οι πιο μετριοπαθείς που πίστευαν ότι έπρεπε να κάνουν υπομονή αναμένοντας καλύτερες μέρες.

Όταν τα μέλη της επιτροπής έφθασαν στην Αθήνα, αρχές Φεβρουαρίου (νέο ημερολόγιο) του 1914, επισκέφθηκαν διαδοχικά τον υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδος Γεώργιο Στρέιτ, τον Βασιλέα και τον Πρωθυπουργό. Ο πρώτος, πριν ακόμη του επιδώσουν τη διακοίνωση που είχαν προσκομίσει, τους ανακοίνωσε ότι η θέση της Ίμβρου και της Τενέδου είναι δύσκολη και ότι χάριν της Μυτιλήνης και της Χίου βρίσκεται στην ανάγκη να τις θυσιάσει, αλλά θα πράξει ό,τι είναι δυνατόν για να εξασφαλίσει ορισμένα προνόμια για τους κατοίκους. Η διαβεβαίωση αυτή τους παρηγόρησε κάπως και τους έδωσε ελπίδες, ότι κάτι θα γινόταν.

Ακολούθως παρουσιάστηκαν στο Βασιλέα. Μετά την κατάλληλη προσφώνηση από το Μητροπολίτη, ο Βασιλεύς τους είπε αυτολεξί «Τι θέλετε να κάνω; Να τα βάλω με την Ευρώπη;». Μετά αλλάζοντας τόνο προσέθεσε ότι συμμερίζεται τα αισθήματά τους και ότι θα προσπαθήσει να κάνει ό,τι είναι δυνατόν.

Τέλος επισκέφθηκαν και το Βενιζέλο. Αυτός προτού καν ανοίξουν το στόμα τους, είπε ότι γνωρίζει το σκοπό της ελεύσεώς τους και ότι δυστυχώς δεν είναι

δυνατόν να γίνει απολύτως τίποτα για τα νησιά, είναι καταδικασμένα να επιστραφούν στην Τουρκία της οποίας αποτελούν αναπόσπαστο μέρος. Υποσχέθηκε ωστόσο ότι η Κυβέρνηση θα φροντίσει να εξασφαλίσει τη ζωή, την τιμή και την περιουσία των κατοίκων. Στην παρατήρηση δε της επιτροπής ότι οι Τούρκοι εύκολα αναιρούν τις υποσχέσεις τους και καταπατούν τις Συνθήκες, διαβεβαίωσε ότι θα προστατεύσει τους κατοίκους και ότι η Ελλάδα θα φροντίσει να έχει πάντα την υπεροπλία στη θάλασσα και θα δύναται να επιβάλλεται στην Τουρκία, η οποία μόνο τη δύναμη και τη βία φοβάται.

Μ' αυτές τις αόριστες έστω υποσχέσεις οι εκπρόσωποι έτρεφαν κάποιες ελπίδες. Ενώ βρίσκονται ακόμη στην Αθήνα στις 31 Ιανουαρίου (13 Φεβρουαρίου με το νέο ημερολόγιο) επιδίδεται επισήμως στην Κυβέρνηση η διακοίνωση –πρόταση Γκρέυ– που υπέγραψαν οι Ευρωπαϊκές Δυνάμεις, σύμφωνα με την οποία τα νησιά παραδίδονται στην Τουρκία χωρίς ιδιαίτερα προνόμια για τους κατοίκους και οι τελευταίες ελπίδες εξανεμίζονται.

Η επιτροπή, έσπευσε αμέσως προς το Στρέιτ και το Βενιζέλο. Αμφότεροι δήλωσαν κατηγορηματικά ότι η απόφαση ήταν οριστική, χάριν του γενικότερου καλού έπρεπε να θυσιασθούν η Ίμβρος και η Τένεδος. Παρά την οδυνηρή αυτή κατάληξη οι εκπρόσωποι επιμένουν και καταθέτουν ένα τελευταίο υπόμνημα στον Πρωθυπουργό, στις 11 Φεβρουαρίου (24 Φεβρουαρίου με το νέο ημερολόγιο), με τα προνόμια που ήθελαν για τα νησιά. Το κείμενο έχει ως εξής⁷.

«Αίτησις των αντιπροσώπων Ίμβρου και Τενέδου

Εν Αθήναις τη 11 Φεβρουαρίου 1914

Προς την κ. Εξοχότητα τον κύριον Πρόεδρον της Ελληνικής Κυβερνήσεως.

Εξοχώτατε,

Μόλις ατενίσασμεν εις την υπό του ενδόξου στόλου παρασχεθείσαν ελευθερίαν εις τας νήσους ημών Ίμβρου και Τενέδου, ων αντιπρόσωποι απεστάλημεν ενταύθα, και ιδού καταλιπόμεθα αύθις εις την βαρβαρότητα και τας εκδικήσεις των αιμοχαρών Τούρκων.

Δηλονότι οι κάτοικοι των τόσο σκληρώς υπό της διπλωματίας καταδικασθεισών νήσων και μετά την καταδίκη των επιμένουσι εις την προσάρτησιν των μετά της μητρός Ελλάδος, ουχ ήττον εάν τούτο κατέστη αδύνατον, κατελθόντες ώδε και εκλιπαρώμεν την Υμετέραν Εξοχότητα να επιμείνει εν ταις διαπραγμα-

5. Ο Πανάρετος Πετρίδης διετέλεσε Μητροπολίτης Ίμβρου από τον Ιούνιο του 1912 μέχρι το Φεβρουάριο του 1922, οπότε απεβίωσε. (Μελίτων Καράς, Η νήσος Ίμβρος, συμβολή εις την εκκλησιαστικήν ιστορίαν της (Ανάλεκτα Βλατάδων) Θεσσαλονίκη 1987, σ. 178.

6. Ψηφιακό Αρχείο ΕΙΕ & Ελευθέριος Βενιζέλος, Μουσείο Μπενάκη - Αρχείο Ελευθερίου Βενιζέλου, Φάκελος 010-018/11-2-1914.

7. Ό.π.

τεύσει εις την επιτυχίαν τουλάχιστον των εξής των κατοίκων αιτημάτων, αν τούτο είναι αδύνατον να παρακαμφθεί ο εκπατρισμός των κατοίκων και η βαθμιαία των νήσων ερήμωσις. Τα αιτήματα ταύτα εισίν.

α) Αυτονομία των νήσων, ή τούτου αδυνάτου όντος, συνταύτισις της τύχης αυτών μετά της τύχης των Δωδεκανήσων.

β) Εξασφάλις της τιμής, της ζωής και της περιουσίας των κατοίκων

γ) Κατάργησις της στρατολογίας των κατοίκων και εν ανάγκη αντικατάστασις ταύτης δια πληρωμής στρατιωτικού φόρου, ως τούτο εγένετο και προ του συντάγματος.

δ) Ως διοικητής των νήσων να είναι Χριστιανός και ει δυνατόν Έλλη.

ε) Γλώσσα της διοικήσεως και της δικαιοσύνης να είναι η Ελληνική, όπως τούτο εγένετο προ εικοσιπενταετίας περίπου.

στ) Να παρεμποδισθεί η εγκατάστασις προσφύγων Τούρκων εν ταις νήσοις ως και ξένων.

ζ) Να διορισθεί Έλλην πρόξενος εκατέρω των νήσων.

Ευελπιστούντες Εξοχότατε, ότι τα αιτήματα ημών ταύτα θα ληφθώσι υπ' όψιν και ότι η Σοις κυβέρνησις θέλει καταβάλει πάσαν ενέργειαν προς επιτυχίαν αυτών.

(..) μεθ' υπολήψεως

Οι αντιπρόσωποι Ίμβρου και Τενέδου (έπονται υπογραφές)

Ο Μητροπολίτης Ίμβρου Πανάρετος
Σοφοκλής Αθ. Καλλιπολίτης
Γρηγ. Χριστοδούλου
Χρ. Κ. Χριστοδούλου»

Πριν πάρουν το δρόμο της επιστροφής, σε μια τελευταία απέλπιδα προσπάθεια συναντούν τους βουλευτές Καλλέργη, Ράλλη και Δημητρακόπουλο και τους παρακαλούν, όταν γίνει λόγος στη Βουλή, να υπερασπιστούν τα δικαιώματα των άτυχων νησιών. Συνάντησαν και τον Δραγούμη (Ίων;) ο οποίος τους συμβούλεψε να επιδώσουν διαμαρτυρίες προς τις Πρεσβείες των Μεγάλων Δυνάμεων, προθυμοποιήθηκε μάλιστα να συντάξει ο ίδιος το κείμενο. Στέλνουν τέλος τηλεγραφήματα πάλι στο Βασιλέα, την Κυβέρνηση και τη Βασίλισσα Σοφία στο Βερολίνο, ενώ οι Τενεδιοί τηλεγράφησαν και προς τον Κάιζερ, τον Γκρέυ και στον Τσάρο. Δυστυχώς δεν προέκυψε κανένα όφελος απ' όλες αυτές τις ενέργειες, τα νησιά ήταν αμετάκλητα καταδικασμένα. Τα μέλη της Επιτροπής δεν είχαν πια λόγο να παραμένουν στην Αθήνα, πικραμένοι και απογοητευμένοι έπρεπε να επιστρέψουν στην πατρίδα για να ανακοινώσουν στους συμπατριώτες τους την οριστική καταδίκη.

Τύχη αγαθή όμως θέλησε να χαρίσει μερικά ακό-

μη χρόνια ελευθερίας στην Ίμβρο και την Τένεδο. Η Τουρκία δεν έμεινε ικανοποιημένη με την παραχώρηση μόνο αυτών των τριών μικρών νησιών και για να μη θεωρηθεί, ότι αποδέχεται σιωπηλά την πρόταση του Λονδίνου, απέφυγε να καταλάβει τα νησιά που της παραχωρήθηκαν και κρατούσε στάση αναμονής. Συγχρόνως απειλούσε με βίαιες ανακαταλήψεις όλων των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου, προέβη σε ανηλεή διωγμό των ελληνικών πληθυσμών της Μ. Ασίας και έφθασε στα πρόθυρα του πολέμου με την Ελλάδα, ενώ οι Ευρωπαϊκές Δυνάμεις δεν είχαν τη βούληση να επέμβουν για να επιβάλουν το σεβασμό των Συνθηκών. Εν τω μεταξύ το καλοκαίρι του 1914 ξεσπά ο Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος και το καθεστώς των νησιών παραμένει σε εκκρεμότητα μέχρι το τέλος του. Στο διάστημα αυτό η Ίμβρος και η Τένεδος θα βρίσκονται υπό προσωρινή ελληνική κατοχή και διοίκηση μέχρι την οριστική πλέον καταδίκη τους με την υπογραφή της Συνθήκης της Λωζάννης το 1923.

Ακολουθούν οι επιστολές που εστάλησαν στον Παν. Δημητριάδη.

1^η επιστολή⁸

Εν Παναγία Ίμβρου 18 Ιανουαρίου 1914

Φίλτατέ μοι Πολύκαρπε,

Πολύ προ της προτάσεως της Αγγλικής Κυβερνήσεως είχομεν την ιδέαν πολλοί ενταύθα, ότι η Ίμβρος και η Τένεδος θα επιστρέφοντο εις την Τουρκίαν ένεκα της θέσεως αυτών σχετικώς προς το στενό των Δαρδανελίων και δι' αυτό από του παρελθόντος ήδη θέρους διεμαρτυρήθημεν δια τηλεγραφημάτων και προς την Ελλ. Κυβέρνησιν και προς τον Γκρυ, αλλ' ως φαίνεται επ' ουδέν ήκουσαν της διαμαρτυρίας ημών εκείνης, ουδ' ελήφθησαν υπ' όψιν. Είχομεν όμως συγχρόνως και ελπίδα ότι ήτο δυνατόν να επέλθη μεταβολή τις εις την σκέψιν των δυνάμεων και ότι θα κατώρθη επί τέλους η Ελλ. Κυβέρνησις να αποσπάση οριστικώς τας νήσους μας από την τουρκικήν τυραννίαν, αλλ' δυστυχώς η τελευταία πρότασις της Αγγλ. Κυβερνήσεως κατέστρεψεν πάσαν ημών ελπίδα και εις απόγνωσιν και απελπισίαν έρριψεν ημάς και ιδία τους Τενεδίους, οίτινες κακώς (:) αμέσως μετά την κατοχήν προς τους συμπολίτας των Μουσουλμάνους. Εν τοιαύτη καταστάσει πραγμάτων ευρισκόμενοι εσκέφθημεν και πάλιν να παρακαλέσωμεν και προς τούτο απετάθημεν προς την εν Βερολίνω ευρισκομένην Βασίλισσαν Σοφίαν και προς την Ελλ. Κυβέρνησιν παρακαλούντες όπως καταβάλωσιν πάσαν προσπάθειαν, ίνα ελευθερωθώσι αι νήσαι ημών και μη περιέλθωσι αύθις υπό του τουρκικού ζυγού. Αλλ' ίνα αι ενέργειαι ημών αποβώσι τελεσφορώτεραι, διωρίσθη Επιτροπή εκ του Μητροπολίτου μας και εμού ήτις μετά του αντιπροσώπου

8. Στις επιστολές διατηρήθηκε ο ορθογραφία των πρωτοτύπων πλην του τονισμού.

των Τενεδίων θα μεταβή εις Αθήνας και θα ενεργήσει, όπως δύναται, υπέρ της επιτυχίας των πόθων ημών. Είθε η θεία Πρόνοια να συνδράμη το δύσκολον έργον της και να κατορθώση η Επιτροπή αν όχι να ελευθερώση την νήσον, πράγμα σχεδόν αδύνατον δι' εμέ, αλλά τουλάχιστον ν' αποσπάση προνόμια τινά, δι' ων να καταστή ο βίος ημών βιοτός ενταύθα. Δεν γνωρίζω τι φρονεί η Ελλ. Κυβέρνησις, αλλά δεν πιστεύω ποτέ να δεχθή να μας επιστρέψη εις την Τουρκίαν όπως είμεθα πριν. Θα προσπαθήση πάντως να κερδίση ελευθερίας τινάς υπέρ ημών. Αλλά και αν τούτο δεν επιτευχθή, ανάγκη πάση ημείς να εγκαρτερήσωμεν εν τη πατρίδι ημών ανα μένοντες μετά τινά έτη καταλληλοτέραν ευκαιρίαν, ήτις ως φρονούσι πολλοί, δεν θα αργήσει να παρουσιασθή.

Ως προς το ζήτημα της αντιστάσεως της ενόπλου της νήσου ημών εν ή περιπτώσει η υπόθεσις ημών ήθελεν απολεσθή όλως διόλου, φρονώ ότι δεν είναι δυνατόν να γίνη τι άξιον λόγου, ως άλλως τε σκέπτονται και οι ενταύθα αξιωματικοί μετά των υπαλλήλων, δια διαφόρους λόγους: α)διότι η νήσος ημών είναι μικρά και ευπρόσβλητος πανταχόθεν β)διότι στερούμεθα όπλων και πολεμοφοδίων γ)διότι στερούμεθα ζωοτροφών και δ)διότι οι ενταύθα ευρισκόμενοι νέοι είναι πολύ ολίγοι. Έπειτα μετά μίαν τοιαύτην αντίστασιν, εάν αποτύχη είναι ανάγκη να εκπατρισθώμεν πάντες, ενώ ημείς θέλομεν να παραμείνομεν αναμένοντες ανατολήν αισιοτέρων ημερών.

Ευχόμενος όπως το νέον έτος 1914 καταστεί αίσιον και ευοίωνον δια την δυστυχήν ημών πατρίδα σας ασπάζομαι από καρδιάς και υποσημιούμαι μετ' αγάπης πολλής.

Υμέτερος
Σοφ. Α. Καλλιπολίτης

2η επιστολή

Εν Αθήναις 13 Φεβρουαρίου 1914

Φίλτατε,

Επισκέφθημεν διαδοχικώς το υπουργόν των Εξωτερικών, τον Βασιλέα και τον πρωθυπουργόν, άμα επανήλθεν ενταύθα. Και ο μεν πρώτος είπεν ημίν (προ της επιδόσεως της διακοινώσεως προς τας δυνάμεις) ότι η θέσις των νήσων είναι δύσκολος, ότι χάριν της Μυτιλήνης και Χίου ευρίσκεται εις την ανάγκην να θυσιάση αυτάς, άλλ' ότι θα πράξη παν ό,τι δύναται, όπως εξασφαλίσει προνόμια τινά εις τους κατοίκους. Η διαβεβαίωσις αύτη μας παρηγόρησεν ουκ ολίγον, διότι ελπίζομεν ότι κάτι θα εγένετο υπέρ ημών

Μετά τον κ. Στρέϊτ επισκέφθημεν τον βασιλέα, (:) του πρωθυπουργού απουσιάζοντος. Μετά την κατάλληλον προσλαλίαν του αρχιερέως, ο βασιλεύς είπεν ημίν αυτολεξεί τα εξής: Τι θέλετε να κάμω; να τα βάλω με όλην την Ευρώπην; Κατόπιν αλλάσων τόνον προσέθεσεν ότι συμμερίζεται τα αισθήματά μας και ότι θα προσπαθήση να πράξη παν ό,τι είναι δυνατόν.

Τέλος επισκέφθημεν τον κ. Βενιζέλο, ούτος πριν ανοίξωμεν το στόμα, είπεν ότι γνωρίζει τον σκοπόν της ελεύσεώς μας, άλλ' ότι δυστυχώς δεν είναι δυνατόν να γίνη τίποτα απολύτως δια τας νήσους μας. Είναι καταδικασμένοι να επιστραφώσι εις την Τουρκίαν ής αποτελούσι μέρος αναπόσπαστον, άλλ' ότι η κυβερνήσις θα φροντίση να εξασφαλίση την ζωήν, την τιμήν και την περιουσίαν των κατοίκων. Εις την παρατήρησιν ημών ότι οι Τούρκοι ευκόλως αναιρούσι τας υποσχέσεις των και καταπατώσι τας συνθήκας απήντησε ότι η Ελλάς θα φροντίση να έχει πάντα την υπεροπλίαν κατά θάλασσαν και θα δύναται να επιβάλλεται επί της Τουρκίας, ήτις μόνον την δύναμιν και την βίαν φοβείται, και να προστατεύει τους κατοίκους.

Επί τινας ημέρας με τας αορίστους αυτάς υποσχέσεις είχομεν ελπίδας τινάς. Δυστυχώς ταύτας εξαφάνισεν η διακοινώσις της Κυβερνήσεως προς τας Ευρωπαϊκάς Δυνάμεις, δι' ής παραδιδώμεθα άνευ προνομίων τινών εις την Τουρκίαν. Εσπεύσαμεν αμέσως και επισκέφθημεν και τον κ. Στρέϊτ και τον κ. Βενιζέλον. Αμφότεροι είπον ημίν ότι πλέον του ό,τι εγένετο δεν ήτο δυνατόν να γίνει και ότι αι νήσαι ημών ήτο ανάγκη να θυσιασθώσι χάριν του γενικότερου καλού. Κατά την επίσκεψιν ταύτην υπεβάλομεν υπόμνημα δι' ου εξητούμεν προνόμια τινά, άλλ' ο κ. πρωθυπουργός απήντησε ότι τίποτε δεν είναι δυνατόν να γίνει.

Κατά τ' ανωτέρω η υπόθεσις ημών θεωρείται να είναι χαμένη. Μ' όλα ταύτα εθεωρήσαμεν καλόν και επεσκέφθημεν τους βουλευτάς Καλέργην, Ράλλην και Δημητρακόπουλον και τους παρεκαλέσαμεν όταν γίνει λόγος εν τη Βουλή, να λάβωσι τον λόγον και να υπερμαχήσωσι του δικαιώματος ημών. Κατόπιν επισκέφθημεν τον κ. Δραγούμη, όστις συνέστησε ημίν να επιδώσωμεν διαμαρτυρία προς τας πρεσβείας των Μεγάλων Δυνάμεων. Ανέλαβε μάλιστα ο ίδιος να συντάξει το έγγραφον, ή αν δεν εύρη καιρόν, να αναθέση εις άλλον να πράξη τούτο. Αν σήμεραν έως αύριον κατορθώσωμεν να λάβομεν το έγγραφον και το επιδώσωμεν εις τας πρεσβείας, σκεπτόμεθα να αναχωρήσωμεν δια την πατρίδα, διότι είναι ανωφελής η περαιτέρω διαμονή μας νομίζω.

Αντίγραφα των τηλεγραφημάτων των σταλέντων ενταύθα και αλλαχού δεν έχομεν δυστυχώς ενταύθα. Μόνον ότι τελευταίως ετηλεγραφήσαμεν εις τον Βασιλέα, την Ελλ. Κυβέρνησιν ως και την εν Βερολίνω ευρισκομένην Βασ. Σοφίαν. Οι Τενεδιοί όμως ετηλεγράφησαν προς τους ανωτέρω (:) τον Κάιζερ, και εις τον Γκρέυ ως και τον Τσάρον νομίζω. Δυστυχώς ουδέν όφελος προέκυψε ούτε και θα προκύψει, ότι και αν γίνει. Είμεθα ανεκλήτως καταδικασμένοι.

Αν μείνωμεν ολίγας ημέρας ακόμη, θα σας γράψω.

Σας ασπάζομαι εγκαρδίως

Σοφ. Α. Καλλιπολίτης

Ξενοδοχείον Πριγγιπίσης Σοφίας

(†) Κώστας Ζεγκίνης - Ελένη Ζεγκίνη

Προσκύνημα και Θεία Λειτουργία στην Μονή της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολύτριας

Το διοικητικό συμβούλιο της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας-Θράκης συναισθανόμενο τις δυσχερείς συνθήκες που επικρατούν στη χώρα μας λόγω των πυρκαγιών αποφάσισε να αναβάλει την καθιερωμένη γιορτή της κουρκούτας που διοργανώνει κάθε χρόνο την δεύτερη Κυριακή του Σεπτεμβρίου στο ασύλλιο του Αγίου Τρύφωνα στη Θέρμη.

Αντ' αυτού κάλεσε τα μέλη της Ιμβριακής Ένωσης να παρευρεθούν την Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου στη Μονή της Αγίας Αναστασίας της Φαρμακολύτριας, να συμπροσευχηθούν και να παρακολουθήσουν την κατανυκτική Θεία λειτουργία!

Ο Ηγούμενος της Μονής Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μηλήτου κ. Απόστολος αγκάλιασε με περισσή αγάπη όλους τους συμπατριώτες μας που βρέθηκαν στη Μονή, τέλεσε δε και την αρτοκλασία που προσέφερε ο Ταμίας της Ιμβριακής Ένωσης κ. Αθηνόδωρος Συρόπουλος υπέρ υγείας του διοικητικού συμβουλίου και των μελών της Ένωσης κι όλων των Ιμβρίων!

Με το πέρας της Θείας Λειτουργίας και τον καθιερωμένο καφέ, η ομήγυρις των Ιμβρίων τιμώντας την παράδοση επιδόθηκε με ιδιαίτερο ζήλο στη κατανάλωση σεβαστής ποσότητας τσίπουρου συνοδεία πλούσιων και γευστικών εδεσμάτων προεξάρχοντος του Προέδρου της!

Ελπίζουμε του χρόνου να μας επιτρέψουν οι περιστάσεις και να πραγματοποιήσουμε το πανηγύρι της κουρκούτας στον Άγιο Τρύφωνα Θέρμης!

ΜΕΓΑΛΕΣ ΩΡΕΣ

Μια συναρπαστική μουσική πανδαισία απόλαυσαν όσοι παρακολούθησαν στο κατάμεστο θέατρο Δάσους την συναυλία του Ανδρέα Κατσιγιάννη "Μεγάλες Ώρες" αφιερωμένη στον Άγιο Ιωσήφ τον Ησυχαστή και στη μητέρα όλων, την Παναγία!

Το πολυδιάστατο μουσικό έργο ερμήνευσαν, η Γλυκερία, ο Δημήτρης Μπάσης, ο Απόστολος Μόσιος και η Ελεάνα Βαρελά! Εξαιρετικοί και οι τέσσερις απέδωσαν τους μελοποιημένους στίχους με μαεστρία και καθήλωσαν το κοινό με τις φωνητικές τους ικανότητες!

Τους ερμηνευτές πλαισίωσαν, η συμφωνική ορχήστρα του Δήμου Θεσσαλονίκης, οι χορωδίες, "Μικτή χορωδία Θεσσαλονίκης" με διευθύντρια την Μαίρη Κωνσταντινίδου, η "Εύ Choralis" γυναικεία χορωδία του Ιερού Ναού Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ωραιοκάστρου με διευθύντρια την Άννα Γεράρη, το φωνητικό σύνολο "Ρυθμός" με διευθυντή τον Νίκο Χιώτογλου, η γυναικεία χορωδία "Αγία Κασσιανή η Υμνογράφος" της Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως με διευθύντρια την Μαρία Χαραλαμπίδου και

το μουσικό σύνολο "Εστουδιαντίνα", την μουσική διεύθυνση είχε ο Στάθης Σούλης.

Στην Αφήγηση ο Σπύρος Μαβίδης απέδωσε με την εκφραστική φωνή του τα μεστά νοημάτων κείμενα του Αλέξανδρου Φωτεινού!

Οι εκατό και πλέον χορωδοί που συνόδευσαν τους βασικούς ερμηνευτές δημιούργησαν μια ολοκληρωμένη μουσική παράσταση που όμοια της είχε καιρό να παρουσιαστεί στο κοινό της Θεσσαλονίκης! Τα έργα που εκτελέστηκαν περιλαμβάνονται στους μουσικούς δίσκους "της σιωπής ο Τόπος" και "Κεχαριτωμένη" του συνθέτη Ανδρέα Κατσιγιάννη που όπως μας ανέφερε κι ο ίδιος τα εμπνεύστηκε από το Άγιον Όρος και τα συνέθεσε την περίοδο του κορονοϊού όταν ήταν έγκλειστος στο σπίτι του! Οι μουσικοί δίσκοι είναι παραγωγή της Πεμππουσίας.

Την οργάνωση της όλης εκδήλωσης επιμελήθηκε ο Νίκος Γκουράρος με τους συνεργάτες του από το Ινστιτούτο "Άγιος Μάξιμος ο Γραικός" σε συνεργασία με την Ιερά Μητρόπολη Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς, το κέντρο πολιτισμού της περιφέρειας Κεντρι-

κής Μακεδονίας και την διεύθυνση πολιτισμού και τουρισμού του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Την μεγάλη και πολυπρόσωπη μουσική παραγωγή παρακολούθησαν μεταξύ πολλών επισήμων ο σεβασμιώτατος μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος ο οποίος με το πέρας της συναυλίας προσφωνώντας τον Ηγούμενο της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου Γέροντα Εφραίμ τον παρομοίασε με το Φως. Με το Φως που τροφοδοτεί χιλιάδες πεινασμένους συνανθρώπους μας στα συσσίτια των μητροπόλεων στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Με το Φως που βοηθάει οικονομικά χιλιάδες πολύτεκνες οικογένειες. Με το Φως που συνδράμει εκατοντάδες φοιτητές να σπουδάσουν, με το Φως που επιτελεί μεγάλο πνευματικό έργο στην Ελλάδα και σε όλον τον κόσμο με τους πιστούς ακόλουθους του. Με το Φως που προσφέρει ακόμα και στα πολιτιστικά δρώμενα

με την μεγαλειώδη συναυλία που παρακολουθήσαμε απόψε. Με το Φως που προσέφερε γενναϊόδωρα στην κατασκευή των ελληνικών σχολείων της Ίμβρου και προσφέρει μέχρι σήμερα ανελλιπώς για τη λειτουργία τους, θα προσέθετα κι εγώ!

Για όλα αυτά και για άλλα πολλά που ο ίδιος ο Γέροντας μας δεν επιθυμεί να αναφέρουμε τον ευχαριστούμε από τα βάθη της καρδιάς μας.

Ευχαριστούμε και τους Βατοπαιδινούς Πατέρες για τις τιμητικές προσκλήσεις που μας διέθεσαν και μας έδωσαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε την ομολογουμένως εντυπωσιακή μουσική παραγωγή! Η Παναγία και ο Άγιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής να μας έχουν όλους υπό τη σκέπη και προστασία Τους!

Γεώργιος Χριστοφορίδης
Γεν. Γραμματέας Ι.Ε.Μ.Θ.

Άγιοι Θεόδωροι

Μοναχοleitourgia

Μητρόπολη

Εσπερίδα

Η 1η Παρουσίαση του βιβλίου

“Η Ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων της”
πραγματοποιήθηκε από τον Οικ. Πατριάρχη στα Αγρίδια της Ίμβρου

Η νέα έκδοση της Ιμβριακής Ένωσης “Η Ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων της” παρουσιάστηκε από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο στα Αγρίδια της Ίμβρου στις 19 Αυγούστου στον αύλειο χώρο του Ιερού Ναού της Ευαγγελισμού της Θεοτόκου, μπροστά από τη Γεωργιάδειο Σχολή. Πλήθος συμπατριωτών από όλα τα χωριά και όλοι οι Αγριδιανοί ήταν εκεί κι αγκάλιασαν αυτή την προσπάθεια.

Στην αρχή προβλήθηκε 15λεπτο βίντεο με αποσπάσματα από τις μαρτυρίες που υπάρχουν στο βιβλίο.

Με συγκίνηση μίλησε για την γενέτειρά του Ίμβρο σε εκδήλωση παρουσίασης του βιβλίου «Η ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων της», που πραγματοποιήθηκε στο χωριό Αγρίδια.

Την αισιοδοξία του ότι θα έρθουν καλύτερες ημέρες για την Ίμβρο και την Τένεδο εξέφρασε η Α.Θ. Παναγιότητα ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, στην ομιλία του, το απόγευμα του Σαββάτου, 19 Αυγούστου 2023, κατά τη διάρκεια ειδικής εκδήλωσης που πραγματοποιήθηκε στην αυλή της Γεωργιαδείου Σχολής των Αγριδιών της Ίμβρου, για την παρουσίαση του βιβλίου «Η ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων της», που αποτελεί το αποτέλεσμα της συνεργασίας της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας-Θράκης και του Ιστορικού Αρχείου Προσφυγικού Ελληνισμού του Δήμου Καλαμαριάς.

“Ένα ακόμη βιβλίο έρχεται να προστεθεί στον κατάλογο των σπουδαίων έργων για την Ίμβρο μας, τα οποία κυκλοφορήθηκαν κατά τα τελευταία έτη και φωτίζουν την ιστορία, την αρχαιολογία, την κοινωνία, την χριστιανική ταυτότητα, την παιδεία και τη γλώσσα, ολόκληρο τον πολιτισμό μας. Θεωρούμε ότι αυτή η συγγραφική παραγωγή αποτελεί ένδειξη και διάσταση των θετικών εξελίξεων εις τα καθ’ ημάς κατά τις τρεις τελευταίες δεκαετίες, αποκορύφωμα των οποίων είναι η επαναλειτουργία, από το έτος 2013, της ομογενειακής εκπαιδύσεως στο νησί μας”, επισήμανε ο Ίμβριος Οικουμενικός Πατριάρχης και πρόσθεσε:

“Επαινούμε την ιδέα να παρουσιασθεί η σύγχρονη ιστορία της Ίμβρου μέσα από ζωντανές μαρτυρίες των ανθρώπων της. Σε αυτούς ανήκουν, πρώτον, εκείνοι που έμειναν στο νησί τα πέτρινα χρόνια, που ξεκίνησαν το 1964. Αυτοί εβίωσαν τη διάλυση του κοινωνικού ιστού, των παραδόσεων, των σχολείων μας. Έζησαν μέσα στον φόβο και την αγωνία, στην ανασφάλεια και την ένδεια. Δεν πτοήθηκαν όμως, αλλά έδειξαν καρτερία και αντοχή, κράτησαν τις εκκλησίες μας ανοικτές και τα χωριά μας ζωντανά, διέσωσαν την πατρογονική μας λαλιά. Χωρίς αυτούς δεν θα υπήρχε σήμερα η παραδοσιακή Ίμβρος. Τους ευγνωμονούμε για όσα προσέφεραν, ομολογούμε ότι οφείλουμε πάρα πολλά σε αυτούς που φύλαξαν όχι μόνον τον τόπο μας, αλλά και τον ημέτερον τρόπον του βίου.

Πολυτιμότεατη είναι και η μαρτυρία των ανθρώπων της Ίμβρου που εγκατέλειψαν άκοντες το νησί και, εν τη ξένη, όχι μόνον επιβίωσαν, αλλά πρόκοψαν και διακρίθηκαν με την τιμιότητα και την εργατικότητά τους, γεμάτοι πίστη στην πρόνοια του Θεού και στη δύναμη της ψυχής τους. Όλοι αυτοί δεν λησμόνησαν την Ίμβρο, αλλά ζούσαν με τη νοσταλγία της πατρικής γης και μετέδωσαν στα τέκνα τους την αγάπη για το νησί μας. Αυτοί ήταν εκείνοι που πρώτοι άρχισαν να επισκευάζουν τα σπίτια τους στην Ίμβρο, να την επισκέπτονται τα καλοκαίρια. Αυτοί και οι Σύλλογοί μας συνέβαλαν καθοριστικά στην επανεκκίνηση της ομογενειακής εκπαιδύσεως. Τους τιμούμε και αναγνωρίζουμε την προσφορά τους."

Ο Παναγιώτατος συνεχάρη ιδιαίτερος όλους όσοι συνέβαλαν με κάθε τρόπο και κάθε μέσο για την έκδοση του αξιόλογου αυτού βιβλίου.

"Εκφράζουμε τον δίκαιο έπαινο προς όλους εκείνους, οι οποίοι συνέβαλαν προσωπικά στην κατάρτιση και έκδοση αυτού του αξιολόγου έργου. Στο πρόσωπο του Εντιμοτάτου Δημάρχου Καλαμαριάς κ. Ιωάννου Δαρδαμανέλη, ευχαριστούμε τους υπευθύνους του Ιστορικού Αρχείου

Προσφυγικού Ελληνισμού για τη συμπαράστασή τους. Ένα θερμό «Ευχαριστώ» απευθύνουμε προς τον Εντιμολογιώτατο Πρόεδρο της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας Θράκης κ. Παύλο Σταματίδη, και προς τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της για την καθοριστική συμβολή τους.

Συγχαίρουμε τους επιμελητές της εκδόσεως και όσους έδωσαν συνέντευξη, καθώς και τους συγγραφείς των ωραίων κειμένων. Ιδιαίτερη αναγνώριση και εγκάρδιες ευχαριστίες εκφράζουμε προς τον Εντιμολογιώτατο Πρόεδρο της Αδελφότητας Οφφικιαίων του Οικουμενικού Θρόνου και Μέγα Ευεργέτη κ. Αθανάσιο Μαρτίνο για την πρόθυμη κάλυψη των δαπανών της εκδόσεως."

Για το βιβλίο μίλησαν επίσης ο Ποιμενάρχης της νήσου, Μητροπολίτης κ. Κύριλλος, καθώς και ο Εντιμολ. Αρχών Οστιάριος της Μ.τ.Χ.Ε. κ. Παύλος Σταματίδης, Πρόεδρος της Ιμβριακής Ενώσεως Μακεδονίας-Θράκης, και ο Εντιμ. κ. Γεώργιος Κομνηνάρας.

Στην παρουσίαση παρέστησαν Ιεράρχες του Θρόνου, κληρικοί, Άρχοντες Οφφικιάλιοι, στελέχη Ιμβριακών Σωματείων, κάτοικοι της νήσου και φίλοι της Ίμβρου από το εξωτερικό.

Στη συνέχεια ο Παναγιώτατος αναφέρθηκε στην Ιμβριακή νεολαία και στην παρακαταθήκη που αυτή παραλαμβάνει:

"Όλα αυτά είναι τιμαλφής παρακαταθήκη για τις νέες γενεές των Ιμβρίων, που θα κληθούν να δώσουν τη μαρτυρία τους ως «οι άνθρωποι της» στο μέλλον. Όπως το πράττουμε πάντοτε, και αυτή τη στιγμή απευθυνόμαστε προς την Ιμβριακή νεολαία, την οποία περιβάλλουμε με ιδιαίτερη στοργή. Οι νέοι και οι νέες μας είναι οι φορείς και εκφραστές των ελπίδων μας και πρέπει να καταστούν οι συνεχιστές των αγώνων για τη διάσωση και ανάπτυξη της παρουσίας της Ομογένειας στο νησί. Μαζί με την αγάπη για την Ίμβρο, οφείλουν να αντιμετωπίζουν με ρεαλισμό και πάντοτε με όραμα τις εκάστοτε προκλήσεις και περιστάσεις. Δεν υπάρχει άλλη λύση και προοπτική. Δεν στοιχειοθετείται άλλοθι για κανένα."

Ο Πατριάρχης δεν παρέλειψε να αναφερθεί και στην υποστήριξη που προσφέρουν στον δίκαιο αγώνα των Ιμβρίων πολλοί φίλοι της Ίμβρου, αλλά και πολλοί Τούρκοι που ενδιαφέρονται ειλικρινά για τη διάσωση και την ανάπτυξη της ομογενειακής παρουσίας στο αιγαιοπελαγίτικο νησί.

“Στους ανθρώπους της Ίμβρου ανήκουν και οι πολλοί φίλοι της, υποστηρικτές στον δίκαιο αγώνα μας για τη διαφύλαξη της πατρώας κληρονομιάς, πάντοτε στο πλευρό μας, με τη συχνή παρουσία τους στο νησί, με την γενναιόδωρη στήριξή τους σε πρωτοβουλίες, προγράμματα, εκδόσεις, στη λειτουργία των σχολείων μας, σε πολιτιστικές εκδηλώσεις και σε πολλά άλλα. Στο πρόσωπο των παρόντων απόψε φίλων της Ίμβρου εκφράζουμε τις ευχαριστίες μας προς όλους εκείνους που αγάπησαν και αγαπούν το νησί μας σαν να ήταν και δική τους πατρίδα.

Γνωρίζουμε επίσης, και το εκτιμούμε ιδιαίτερα, ότι στον Τουρκικό λαό υπάρχουν πολλοί, οι οποίοι ενδιαφέρονται ειλικρινά για να διασωθή και να αναπτυχθή η ομογενειακή παρουσία στην Ίμβρο. Δείχνουν έμπρακτα αυτό το ενδιαφέρον τους με πολλούς τρόπους. Χαιρόμαστε γι' αυτό και τους ευχαριστούμε ολόψυχα. Πιστεύουμε, μαζί με αυτούς, ότι η παρουσία της Ομογενείας στο νησί είναι η εγγύηση για τη συνέχιση της μακράς πολιτισμικής ιστορίας της Ίμβρου.

Ο Ίμβριος Πατριάρχης σας παραμένει αισιόδοξος και αναμένει νέες θετικές εξελίξεις και ένα καλύτερο μέλλον για την Ίμβρο και την Τένεδο. Έχουμε βαθιά εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού και στην αστείρευτη δύναμη του ανθρώπου, όταν ενστερνίζεται ένα αγαθό σκοπό και αγωνίζεται για την επίτευξή του.”

Ολοκληρώνοντας την ομιλία του, εξέφρασε την Πατριαρχική ευαρέσκειά του προς τον Σεβ. Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου κ. Κύριλλο για την οργάνωση τόσων πολλών εκδηλώσεων τις ημέρες αυτές.

“Πίσω από αυτές τις εκδηλώσεις βρίσκεται έμπνευση, πολύς κόπος και μέγας ενθουσιασμός. Πράγματι κάθε Αύγουστο η Ίμβρος δείχνει το φωτεινό πρόσωπό της. Είναι δε εντυπωσιακό το γεγονός, ότι τα δρώμενα αναφέρονται στη λειτουργική ζωή, στον πολιτιστικό, τον καλλιτεχνικό και τον επιστημονικό χώρο, ότι συμβάλλουν πρόθυμα σε αυτές άνθρωποι του πνεύματος, ερευνητές, μουσικοί, χορωδίες, σύλλογοι, ότι γίνονται ενδιαφέρουσες εκθέσεις, εκδρομές και άλλα πολλά, με μεγάλη συμμετοχή των μονίμων κατοίκων, των επισκεπτών ημετέρων και των φίλων της Ίμβρου. Αυτό, άγιε Ίμβρου, είναι δικό σας κατόρθωμα. Αλησμόνητο παραμένει το «Έτος Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανού του Ίμβρίου», με αφορμή τη συμπλήρωση 250 ετών από τη γέννηση του μεγάλου αυτού τέκνου της Ίμβρου. Ευχόμαστε αγαπητέ αδελφέ, να έχετε πολλές παρόμοιες ιδέες και να συνεχίσετε με νέες ωραίες πρωτοβουλίες.”

Τη συζήτηση συντόνισε ο Γεν. Γραμματέας της Ένωσης Γιώργος Χριστοφορίδης. Ακολούθησε συναυλία του Ωδείου Άνω Πόλης Θεσσαλονίκης και στη συνέχεια ο Πατριάρχης εγκαινίασε έκθεση φωτογραφίας και ζωγραφικής με θέμα “Η Παναγίες της Ίμβρου”.

Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο- Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης - Οἰκουμενικὸς Ἑλληνισμὸς

Ἡ Α. Θ. Παναγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης
κ. κ. Βαρθολομαῖος ὡς Πνευματικὸς Πατέρας

τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μιλήτου Ἀποστόλου,
Καθηγουμένου Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς
Ἁγίας Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κίτρους κ. Γεώργιε, σεπτὲ ποιμενάρχα τῆς θεοσώστου ταύτης Ἱερᾶς Μητροπόλεως,

Ἐξοχώτατε κύριε Δήμαρχε Δίου-Ὀλύμπου,

Ἐντιμότατε κύριε Πρόεδρε καὶ ἐκλεκτὰ μέλη τοῦ Πολιτιστικοῦ Συλλόγου Μικρασιατῶν Ν. Ἐφέσου «ὁ Ἡράκλειτος»,

Ἐντιμότατε κύριε Πρόεδρε καὶ ἐκλεκτὰ μέλη τῆς Ἱμβριακῆς Ἐνώσεως Μακεδονίας Θράκης,

Ἐντιμότατοι Ἄρχοντες,

Ἀγαπητοὶ καὶ ἐκλεκτοὶ παρόντες,

Εἶναι ἰδιαίτερη ἡ τιμὴ καὶ ἡ συγκίνηση νὰ παρ-
ρευρίσκομαι στὶς ἐπετειακῆς αὐτὲς ἐκδηλώσεις ποὺ
συνδιοργανώνονται ἀπὸ τὸν Πολιτιστικὸ Σύλλογο
Μικρασιατῶν Ν. Ἐφέσου «ὁ Ἡράκλειτος», τὸν Δῆμο Δί-
ου-Ὀλύμπου, τὴν Περιφερειακὴ Ἐνότητα Πιερίας, τὴν
Ἱμβριακὴ Ἐνωση Μακεδονίας-Θράκης καὶ ἀσφαλῶς
τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κίτρους, πρὸς τὴν τιμὴν τῆς Α.
Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου καὶ
κοινοῦ πατρὸς ἡμῶν κ. κ. Βαρθολομαίου, μὲ ἀφορμὴ
τὶς ἀλησμόνητες πατρίδες καὶ τὶς προαιώνιες ἐστί-
ες τῆς Ρωμοσύνης. Συγχαίρω ὀλοκαρδίως γιὰ τὴν
πρωτοβουλία καὶ τὴν ὀργάνωση καὶ εὐχαριστῶ γιὰ
τὴν τιμητικὴ πρόσκληση νὰ παρευρίσκομαι ἀνάμεσά
σας ὡς ἓνας ἀπὸ τοὺς ὁμιλητές. Τὸ θέμα, τὸ ὁποῖο
θὰ διαπραγματευτῶ, σχετίζεται μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ
Πατριαρχεῖο, τὸν Οἰκουμενικὸ Ἑλληνισμὸ, ἐνῶ ἐπικε-
ντρώνεται στὸ σεπτὸ πρόσωπο τοῦ Πατριάρχου μας
ὡς Πνευματικοῦ πατρός.

Γιὰ νὰ μελετήσῃ κάποιος τὸ ζήτημα τοῦ Οἰκου-
μενικοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατρι-
αρχείου πρέπει ὅπωςδήποτε νὰ ἐκκινήσῃ ἀπὸ τὴν
Ρωμοσύνη, διότι Ρωμοσύνη καὶ Μεγάλῃ Ἐκκλησία-
Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, Ρωμοσύνη καὶ Ἑλληνισμὸς
εἶναι ἔννοιες ὄχι ἀπλῶς συγγενεῖς καὶ συγκλίνουσες
ἀλλὰ παράλληλες, ὁμοιοπτῶτες καὶ ἀλληλοπεριχω-
ρούμενες· εἶναι μὲ ἄλλες λέξεις οἱ δύο ὄψεις τοῦ ἰδίου

νομίσματος, διότι ἡ μία δὲν μπορεῖ νὰ νοηθεῖ ξέχωρα
ἀπὸ τὴν ἄλλη. Ἡ Ρωμοσύνη - ἂς γίνῃ αὐτὴ ἡ ἀπα-
ραίτητη διευκρίνηση - δὲν εἶναι μιὰ ἐθνικὴ-ἐθνοτικὴ
κατηγορία ἢ μιὰ φυλετικὴ συνομοταξία, ἀλλὰ τὸ
πολυσυλλεκτικὸ καὶ ὑπερεθνικὸ ἐκεῖνο μέγεθος ποὺ
προκύπτει ἀπὸ τὴν γόνιμη συνάντηση καὶ τὴν καρ-
πογόνο ἀνάκραση τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς
ἀνυπέρβλητης ἑλληνίδος γλώσσας καὶ φιλοσοφίας
μὲ τὴν χριστιανικὴ ἀποκάλυψη ἐπάνω στὸ εὐφορο
ἔδαφος ποὺ εἶχε καλλιεργηθεῖ ἀπὸ τὴν ρωμαϊκὴ νο-
μικὴ καὶ πολιτισμικὴ παράδοση. Ἡ κρατικὴ, ἂν θέλε-
τε, ἔκφραση τῆς συνάφειας αὐτῆς εἶναι ἡ Ἀνατολικὴ
Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία, αὐτὴ ποὺ ἡ δυτικὴ ιστοριο-
γραφία - ὄχι δίχως ὑποτιμητικὴ διάθεση - ὀνόμασε
Βυζάντιο.

Τὸ οὕτως καλούμενο, λοιπόν, Βυζάντιο εἶναι γιὰ
τὴν ἐποχὴ του ἡ Οἰκουμένη, ὅπως ἄλλωστε φανερώ-
νει ἡ προσθήκη στὴν φήμη τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ προ-
καθημένου τοῦ τίτλου «*Κριτῆς τῆς Οἰκουμένης*» καὶ ἡ
ὁποία ὡς γνωστὸν ἀνάγεται στὶς ἀρχές τοῦ ἐνδεκά-
του αἰῶνος, ὅταν ὁ παρεπιδημῶν στὴν Βασιλεῦσα,
διὰ τὸν φόβο τοῦ Χαλίφη Ἀλ Χακίμ, Πατριάρχης Ἀλε-
ξανδρείας Θεόφιλος ὁ Β΄ κλήθηκε ὡς ἐπίδικαιτητῆς
στὴν διαμάχη ποὺ εἶχε ξεσπάσει μεταξὺ τοῦ Πατρι-
άρχου Κωνσταντινουπόλεως Σεργίου τοῦ Β΄ καὶ τοῦ
Αὐτοκράτορος Βασιλείου τοῦ Βουλαγοροκτόνου ἐξ

αίτιας του ἀλληλέγγυου φόρου. Δὲν ἐνδιαφέρουν στὴν παρούσα περίσταση οἱ ἱστορικές λεπτομέρειες, τὸ σημαντικό εἶναι νὰ κρατήσουμε ὅτι αὐτὴ ἡ διένεξη ἀφοροῦσε στοὺς δύο πυλώνες τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους, δηλαδή τῆς Οἰκουμένης, ἔξ οὗ καὶ ὁ σχετικὸς τίτλος.

Ἡ «Βασιλεία» ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ «Ἱερωσύνη» ἀπὸ τὴν ἄλλη εἶναι τὰ δύο θεμέλια πάνω στὰ ὁποῖα οἰκοδομεῖται ἡ ὅλη πολιτικὴ θεολογία τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, ἡ ὅλη τῆς ὑπαρξῆς καὶ ὑπόστασης γιὰ νὰ ἀκριβολογοῦμε. Εἶναι ἐξόχως χαρακτηριστικὴ ἡ ἀναφορά στὸ περίφημο ἔργο τῆς «Εἰσαγωγῆς (ἢ Ἐπαναγωγῆς) τοῦ Νόμου» -τῆς νομικῆς αὐτῆς συλλογῆς τῆς Μακεδονικῆς Δυναστείας, πού ἀποδίδεται στὸν Μ. Φώτιο: «*Τῆς πολιτείας ἐκ μερῶν καὶ μορίων ἀναλόγως τῷ ἀνθρώπῳ συνισταμένης, τὰ μέγιστα καὶ ἀναγκαιότατα μέρη βασιλεύς ἐστὶ καὶ πατριάρχης, διὸ καὶ ἡ κατὰ ψυχὴν καὶ σῶμα τῶν ὑπηκόων εἰρήνη καὶ εὐδαιμονία βασιλείας ἐστὶ καὶ ἀρχιερωσύνης ἐν πᾶσιν ὁμοφροσύνη καὶ συμφωνία*».

Τὰ ἀνθρώπινα ὅμως, ἔρχονται καὶ παρέρχονται, ἡ ἱστορία γοργὰ τρέχει καὶ οἱ Αὐτοκρατορίες ὅσο κραταῖες καὶ θεοφρούρητες καὶ ἂν εἶναι, «*Κύριος οἶδε*» τὸ γιατί, κάποτε ἐκπίπτουν. Κι ἔτσι μιὰ μέρα, μέρα πού σημάδεψε ἀνεξίτηλα ὄλην τὴ Ρωμιοσύνη, ἡ Αὐτοκρατορία ἄλλαξε χέρια, καὶ ἐσίγησε τὸ Χερουβικὸ στὴν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ὁ Πορθητῆς εἰσήλθε στὴ Βασιλεύουσα, καὶ ἔζησε ἡ Ρωμιοσύνη ἐκείνη τὴν φρικτὴ, ὡς ἄλλη Μεγάλῃ Παρασκευῇ, ἡμέρα τῆς σφαγῆς καὶ τῆς λεηλασίας, ὅπου ἔρρεε ἄφθονο τὸ αἷμα τῆς θυσίας τῶν ἀμνῶν τῶν ἀμώμων πάνω στὰ μάρμαρα γύρω ἀπὸ τὴν Ἁγιά-Σοφία.

Ὅμως, ἡ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ συνέλεξε τίς αἰμορροῦσες σάρκες Τῆς καὶ τὰ πληγωμένα σπλάγχχνα τῆς καὶ ἐπεσύναξε ὡς ἡ ὄρνις τὰ ὄρφανέμενα νοσία Τῆς κάτω ἀπὸ τίς τετρωμένας πτέρυγές Τῆς γιὰ νὰ τὰ προστατεύσει ἀπὸ τὸν κατατρεγμὸ καὶ τὸν ἀφανισμό. Ὅλα εἶχαν χαθεῖ. Ὁ Αὐτοκράτωρ ἦταν νεκρὸς -μπορεῖ καὶ ὄχι λείει ὁ θρύλος, ὄχι νεκρὸς, ἀλλὰ μαρμαρωμένος. Οἱ ἄρχοντες, ὅσοι ἐπέζησαν, ἄλλοι αἰχμαλωτίσθηκαν καὶ ἄλλοι πουλήθηκαν στὰ σκλαβοπάζαρα καὶ ἄλλοι, σὰν ἐκείνο τὸ παλικαρόπουλο τὸν γιὸ τοῦ Φραντζῆ, ἄς μὴν τὸ ξεστομίσουμε τί μαύρη συμφορὰ τοὺς βρῆκε...

Μόνον ἡ Ἐκκλησίᾳ ἀπέμεινε καὶ σὲ λίγο ὁ Κατακτητῆς ὀρίζει νὰ ἐκλεγεί Πατριάρχης ὁ σπουδαῖος Γεννάδιος καὶ τὸ γένος εὐρίσκει προστάτη καὶ ὁδηγὸ πάλι καὶ οἱ Ρωμαῖοι παίρνουν μιὰ κάποια ἀνάσα καὶ

ξαναβρίσκουν τὴν ἐλπίδα τους... Ὁ Πατριάρχης τοῦ Γένους φορᾷ τώρα, ὄχι μόνον τὸ μοναχικὸ του τριβῶνιο ἀλλὰ τὴν βασιλικὴ πορφύρα, μιὰ πορφύρα αἱματόβαπτη, βαριά σὰν τὸ μολύβι καὶ πυρωμένη σὰν τὸ σίδηρο, διότι κουβαλᾷ ὅλα τὰ βάσανα καὶ τοὺς καύμους τῶν σκλαβωμένων. Κατὰ τὸν ἐπιφανῆ Βυζαντινολόγο Στήβεν Ράνσιμαν: «*Ὁ Πατριάρχης, ὡς ἐπικεφαλῆς τοῦ Ὁρθοδόξου millet, σὲ κάποιο βαθμὸ ἦταν διάδοχος τοῦ Αὐτοκράτορα*». Κάθε ἄλλο ὅμως παρὰ αὐτοκρατορικὸς ἦταν ὁ θρόνος τοῦ Πατριάρχου... Ἡ σπάθη καὶ ἡ ἀγχόνη τοῦ κατακτητοῦ ἐπεκρέμαντο ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ Πατριάρχου. Καὶ ἡ ἀγωνία τοῦ ἐκάστοτε Πατριάρχου ἦταν νὰ σωθεῖ τὸ Γένος, νὰ διατηρηθεῖ ἡ γλῶσσα, νὰ κρατηθεῖ ἡ πίστη, μὲ ὅποιες θυσίες καὶ ὅλα τὰ τιμήματα πού θὰ μπορούσαν νὰ προκύψουν, ἀκόμη καὶ μὲ τὴ θυσία καὶ τὸ θάνατο.

Αὐτῆς τῆς Παραδόσεως κληροῦχος καὶ πανάξιος διάδοχος καὶ φύλακας εἶναι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ὁ Πάνυ, ὁ πνευματικὸς πατέρας καὶ ἡγέτης τοῦ Γένους τῶν Ὁρθοδόξων, ὁ ὁποῖος σηκώνει τὸ δικὸ του σταυρὸ καὶ μὲ θυσίες καὶ πικρίες πολλὰς ὁδηγεῖ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησίᾳ στὴν ἐπόμενη ἡμέρα. Ὁ κατ' ἐξοχὴν λοιπὸν, πνευματικὸς πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ὁ Πατριάρχης ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ὁ πρῶτος τῆς ἱερωσύνης τῶν Ὁρθοδόξων. Καὶ ποῖο εἶναι ἐκείνο τὸ πρῶτιστο καὶ τὸ βασικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς πατρότητός του; Ἡ ἀγάπη, ὅπως αὐτὴ διδάσκεται ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἀγάπη εἶναι σίγουρα ἐκείνο τὸ χαρακτηριστικὸ στοιχεῖο τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, τὸ ὁποῖο ὑπερτερεῖ πάντων τῶν ὑπολοίπων, διότι αὐτὸ εἶναι, ὅπως εἶπαμε, τὸ συστατικὸ στοιχεῖο τῆς πατρότητας καὶ τῆς πατρικῆς καρδίας τοῦ Πατριάρχου μας. Ἀσφαλῶς, δὲν πρόκειται περὶ χαρακτηριστικοῦ, ἀλλὰ περὶ καταστάσεως τῆς ὑπάρξεως, περὶ τρόπου ζωῆς καὶ πολιτείας. Περὶ ἐμπειρίας. Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος πορεύεται τὴν ὁδὸ τῆς αἱματηρᾶς διακονίας Του μὲ ἀπόλυτο καὶ βασικὸ κριτήριον τὴν ἀγάπη. Ἀγάπη πρὸς ὅλους χωρὶς διακρίσεις καὶ κρατούμενα, πρὸς ἀνωγύμους καὶ ἐπωνύμους, ἀσήμαντους καὶ σημαντικούς, ἐναρέτους καὶ ἁμαρτωλούς, φίλους καὶ ἐχθρούς... Διότι ἔτσι εἶναι ἕνας Πατέρας, ἀφοῦ ἡ πραγματικὴ καὶ γνησίᾳ ἀγάπη «*προσφέρει χωρὶς νὰ προσδοκᾷ ἀνταπόδοσιν, βλέπει τὸν κεκρυμμένον εἰς τὸν βόρβορον μαργαρίτην τῆς ἀπεικονίσεως τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐστιγματισμένης μὲν διὰ πλῆθους πταισμάτων, ἀλλὰ ἀνακλώσης τὴν ἄρρητον δόξαν τοῦ ἀρχετύπου, ἐναγκαλίζεται τὸν γεγηρακότα ἀσθενῆ*

καὶ ἀνακαινίζει ὡς ἀετοῦ τὴν νεότητα αὐτοῦ, ἀναμορφώνει εἰς τὸν μὴ ἔχοντα οὐδὲ εἶδος οὐδὲ κάλλος τὴν ἀρχαίαν καὶ ἀπερινόητον πρωτότυπον ὠραιότητα, προσλαμβάνει τὸ ἀσθενὲς καὶ παλαιὸν καὶ ἐνδύει αὐτὸ διὰ τῆς ὑγείας καὶ νεότητος, καὶ ἐν γένει ὡς πῦρ καθαίρον ἀφόβως καὶ διαβλέπον ἐπέκεινα τῶν παρामορφωτικῶν φίλτρων, τὰ ὁποῖα περιβάλλουν ὡς φύλλα συκῆς, ὡς ράκη καὶ ὡς ἔλκη τὴν προσωπικὴν ὀντότητα τοῦ ἀδελφοῦ, ἀποκαθαίρει καὶ ὑπὲρ χιόντα λευκαίνει αὐτὴν καὶ ποθεῖ τὴν μεθ' αὐτῆς κοινωνίαν», ὅπως χαρακτηριστικὰ ἀναφέρει ὁ ἴδιος ὁ Παναγιώτατος σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ συγγράμματά του.

Ἐὰν κανεὶς ἀκουμπήσει στὸ στήθος τοῦ Πατριάρχου θὰ ἀκούσει τὴν πατριαρχικὴ καρδιά του, ρυθμικὰ καὶ ἀδιάλειπτα νὰ ἐπαναλαμβάνει μία καὶ μόνη λέξη «ΑΓΑΠΗ», διότι ὁ Πανσέβαστος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης εἶναι ὁλος καρδιά ἀγαπῶσα, καιομένη καὶ ἀναλωμένη ὑπὲρ τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ ἀνθρώπου. Διότι ἡ ἀγάπη εἶναι τὸ μείζον, καὶ «οὐδέποτε ἐκπίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· εἴτε γνώσις καταργηθήσεται» (Α' Κορ. 13, 8). Καὶ κατὰ τὰ σοφὰ πατριαρχικὰ λόγια «ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη... εἶναι ἀγάπη τελεία, καθολικὴ, ἀνυστερόβουλος, ἀνιδιοτελής, προσφέρουσα θυσιαζομένη καὶ ὄχι λαμβάνουσα. Εἶναι ἀγάπη μαρτυροῦσα τὸν μακαρίως δίδοντα Θεὸν καὶ θεοποιούσα τοὺς ἀντιπροσφέροντας τὴν λαμβανομένην ἀγάπην ἀνθρώπους».

Ὅπως ἤδη ἀναφέρθηκε, οἱ διάστασεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῆς Ρωμιοσύνης εἶναι ἄπειρες καὶ τὸ ἴδιο ἄπειρες εἶναι καὶ οἱ πνευματικὲς διαστάσεις τοῦ Πρώτου τῆς Ρωμιοσύνης καὶ τοῦ Γένους καὶ δύσκολα μπορεῖ κάποιος νὰ περικλείσει σὲ σχήματα καὶ λέξεις αὐτὰ πού μόνον νοοῦνται καὶ ψηλαφοῦνται μὲ τὴν καρδιά καὶ μόνο.

Γιὰ τὴν οἰκονομία τοῦ χρόνου ὅμως καὶ τὸ περιοριστικὸ τοῦ θέματος θὰ προσπαθῶ νὰ μεταφέρω στὴν ἀγάπη σας ἐλάχιστα μόνο ψήγματα τῆς προσωπικότητος, τῆς διακονίας καὶ τῆς προσφορᾶς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ὡς Πνευματικοῦ Πατρός. Εἶναι, λοιπόν, ὁ Πατριάρχης μας Πατὴρ τοῦ Γένους καὶ τῆς Ρωμιοσύνης ὡς ἤδη ἐλέχθη, ἀλλὰ Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Πατὴρ Ἀνθρώπων καὶ Λαῶν, καὶ βεβαίως Πατὴρ τῆς Κτίσεως.

Πατὴρ τοῦ Γένους καὶ τῆς Ρωμιοσύνης.

Τὴν 29η Μαΐου 1453, Τρίτη τῆς Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πάντων, ἀνέτειλε ἡ ἡμέρα ἡ ἀποφρᾶς καὶ δυσώνυμος, ἡ ἡμέρα τῆς «δευτέρας βαβυλωνιακῆς

αἰχμαλωσίας», κατὰ τὸν πολὺ καὶ μέγα Γεδεών, ἡ ἡμέρα ὅπου «ἑάλω ἡ Πόλις» καὶ ἡ «Βασιλεία» ἐξέλιπε. Ὅμως, ἡ «Ἰερωσύνη» λαβωμένη, καθημαγμένη, αἰμόφυρτος καὶ ὀλολύζουσα ἐπέζησε γιὰ νὰ συνεχίσει νὰ ἀνάβει τὸ καντήλι τῆς Κυρᾶ Δέσποινας πού θρηνεῖ γιὰ τὴν Πόλη Της καὶ ὁ Πατριάρχης νὰ φυλάττει τὰ ὄσια καὶ τὰ ἱερὰ τοῦ Γένους. Στὸ πρόσωπο, λοιπόν, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου διασώζεται ἡ συνέχεια τῆς Ρωμαϊκῆς Παράδοσης καὶ τῆς Ρωμιοσύνης, τοῦ οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ μὲ τὶς ἄπειρες διαστάσεις καὶ ἐκφάνσεις, ὁ ὁποῖος δὲν περιορίζεται μέσα στὰ στενὰ ὅρια τοῦ ἑλλαδοκεντρικοῦ Κράτους, ὅπως αὐτὸ διαμορφώνεται ἀπὸ τὸ Πρωτόκολλο τοῦ Λονδίνου καὶ ἐντεῦθεν διότι, ὅπως ἀκριβῶς τονίστηκε καὶ πάραπάνω, ἡ Ρωμιοσύνη εἶναι μέγεθος καὶ ποιότητα ὑπερεθνικὴ καὶ οἰκουμενικὴ. Καὶ στὸ πρόσωπο τοῦ Πατριάρχου τὸ Γένος θὰ ἀναγνωρίζεται πάντα τὸν προστάτη καὶ Πατέρα του. Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἐδραῖος καὶ ἀμετακίνητος μὲ τὸ «μικρὸν ποίμνιον» Του παραμένει στὴν Πόλη τῶν ὀνείρων καὶ τῶν θρύλων ἀκοίμητος φύλακας τῶν τιμαλφῶν τῆς πίστεως καὶ Πατέρας στοργικὸς στὰ βάσανα καὶ τοὺς καημοὺς τῶν τέκνων τῆς Ρωμιοσύνης.

Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄτυχῶς στὶς μέρες μας ἡ «ἐκκλησιολογία» τοῦ ἔθνοφυλετισμοῦ ὀλοένα καὶ περισσότερο κερδίζει ἔδαφος σὲ μερικὲς ἐκ τῶν νεωτέρων Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν, γεγονός πού ἐδράζεται στὴ λογικὴ τῆς κοσμικῆς δυνάμεως, τῆς ἀριθμητικῆς ὑπεροχῆς καὶ τῆς οικονομικῆς ἰσχύος καὶ ὄχι ἀσφαλῶς στὰ πιστεύματα τῆς Ἐκκλησίας. Ἀντιθέτως, ὁ Παναγιώτατος ἡμῶν Πατὴρ καὶ Δεσπότης, ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἐβάδισε ὅλα αὐτὰ τὰ ἔτη τῆς καλλικάρπου Πατριαρχείας Του καὶ βαζίζει πάντα μὲ κριτήριον τὴν γνήσια καὶ ἀπαρχάρακτη ἐκκλησιολογικὴ διδασκαλία τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ὅπως αὐτὴ ἔχει ἀποκρυσταλλωθεῖ στοὺς ἱεροὺς Κανόνες, τὴν Παράδοση καὶ τὴν Πράξη τῆς Ἐκκλησίας.

Αὐτὴν τὴν χριστοκεντρικὴ καὶ ἁγιοπνευματικὴ συνοδικὴ ἐκκλησιολογικὴ προοπτικὴ, πού ἀναδεικνύει τὸν Πατριάρχη Βαρθολομαῖο Πατέρα Πνευματικὸ τῆς Ἐκκλησίας, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἀναρρήσεως Του στὸν Πρῶτο καὶ Ἀποστολικὸ Θρόνον τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ὑπηρετεῖ ἀπαρέγκλιτα, ὅπως ἄλλωστε μὲ ἔμφαση ὁ ἴδιος τόνισε στὴν μνημιώδη ἐνθρονιστήρια ὁμιλία Του: «Δηλοῦμεν ἐκ προοιμίων, ὅτι οὐχὶ ἀπλῶς μόνον τῇ κανονικῇ τάξει τῆς Ὁρθοδόξου

ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐπόμενοι καὶ ἰδιαίτερος τὴν πολιὰν παράδοσιν καὶ πράξιν τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας σεβόμενοι, ἀλλ' ἔτι πλέον ἐκ βιωματος ἱεροῦ στερρὰν πεποίθησιν ἔχοντες ἐπὶ τὴν ἀναντικατάστατον ἀξίαν τῆς συνοδικότητος, δι' ἧς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον λαλεῖ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πορευσόμεθα ὑπὸ τὸ φῶς αὐτῆς καὶ μόνον, ἐν τοῖς πλαισίοις αὐτῆς καὶ τῆ κανονικῇ αὐτῆς λειτουργίᾳ, ὁμοψύχως μετὰ τῶν τιμιωτάτων ἐν Χριστῷ ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν τῆν ὁδὸν τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας».

Πάμπολλα θὰ μπορούσαν νὰ εἰπωθοῦν γιὰ τὴν προσφορὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου στὸ πεδίο τῆς ἐκκλησιολογίας, θὰ ἀναφερθῶ μόνο σὲ ἓνα καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος τῆς Κρήτης τὸ 2016 σὲ συνέχεια τῶν μεγάλων Συνόδων τῶν παρελθόντων αἰώνων. Ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Σύνοδος ὑπῆρξε καρπὸς κοπιώδους προετοιμασίας πολλῶν δεκαετιῶν ἀλλὰ καὶ προσωπικὸ κατόρθωμα τοῦ Παναγιωτάτου, δίχως τὴν καθοριστικὴ συμβολὴ καὶ τὸ προσωπικὸ κῦρος, τὴν ἀποφασιστικὴν καὶ τὴν μέριμνα τοῦ Ὁποίου δὲν θὰ εἶχε ποτὲ πραγματοποιηθεῖ ἀλλὰ θὰ παρέμενε ἀκόμα ἓνα μακρινὸ ὄνειρο. Ὅμως, ἡ Μεγάλη Σύνοδος εἶναι γεγονός καὶ ἡ ἱστορία τὸ ἔχει ἤδη πιστώσει στὸν ἀκαταπόνητο Οἰκουμενικὸ Πατριάρχου Βαρθολομαίου. Αὐτὴ καὶ μόνον ἡ συνεισφορὰ τοῦ Πατριάρχου στὸ σύγχρονο ἐκκλησιαστικὸ γίνεσθαι καὶ στὴν ἐκκλησιολογικὴ συνείδηση τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας τὸν κατατάσσει στοὺς μεγίστους Πνευματικοὺς πατέρες.

Πατὴρ Ἀνθρώπων καὶ Λαῶν.

Ὅσοι εἶχαμε τὴν εὐνοία καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ νὰ ἀναστεφόμεστε ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχου Βαρθολομαίου μπορούμε νὰ μαρτυρήσουμε καὶ «ὁ ἔωρακῶς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, κάκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε», (Ἰω. 19, 35), ὅτι ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος εἶναι γιὰ ὅλους ὁ στοργικὸς Πνευματικὸς Πατέρας ποὺ ἀγωνιᾷ, μεριμνᾷ καὶ ὀδυνᾶται γιὰ τὰ τέκνα Του· εἶναι ὁ ὑπομονετικὸς καὶ συγχωρητικὸς Πατέρας ποὺ μακροθυμεῖ καὶ ἀνέχεται τὶς πολλὰς μας ἀδυναμίες, τὰ λάθη καὶ τὶς ἀμαρτίες· εἶναι ὁ στιβαρὸς ἐκεῖνος Πατέρας ποὺ πάνω Του μπορούμε νὰ ἀκουμπήσουμε τὰ κρίματά μας καὶ νὰ βροῦμε τὸ κουράγιο καὶ τὴ δύναμη νὰ συνεχίσουμε στὸν δύσκολο ἀγῶνα του ὁ καθένας· εἶναι ὁ Πατέρας ποὺ ἀνοίγει τὴν ἀγκαλιά Του γιὰ νὰ ὑποδεχτεῖ τὸν πλανεμένο καὶ ἄσωτο υἱό.

Καί, βεβαίως, ὅλα αὐτὰ δὲν ἰσχύουν μόνο στὸ προσωπικὸ ἐπίπεδο. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἔχει ἀναδειχθεῖ Πατέρας πραγματικὸς ὀλοκλήρων Λαῶν, ὅπως ἔκανε μετὰ τὸν Οὐκρανικὸ Λαό, καὶ τὴν παραχώρηση Αὐτοκεφαλίας καὶ τὴν ἐπαναφορὰ στὴν ἀγκαλιά τῆς Ἐκκλησίας ἑκατομμυρίων ἀδελφῶν μας, οἱ ὅποιοι βρισκόνταν σὲ σχίσμα. Ὅλοι γνωρίζετε ὅτι ἡ ἀδυναμία ἢ ἡ ἀδιαφορία τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας νὰ δώσει λύση στὸ Οὐκρανικὸ πρόβλημα, παρὰ τὶς ἐπανελημμένες ἐκκλήσεις τῶν Οὐκρανικῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν ὀδήγησε τὸν Οἰκουμενικὸ Πατριάρχου Βαρθολομαίου νὰ παραχωρήσει τὸ 2019 τὴν «Αὐτοκεφαλία» στὴν Ἐκκλησία τῆς Οὐκρανίας, μόνος Αὐτὸς ἄνευ τῆς συνδρομῆς ἢ τῆς συναινέσεως οἰασδήτινος ἄλλης Ἐκκλησίας, ὡς εἶχε τὸ κανονικὸ δικαίωμα, ὅπως ἐξ ἄλλου μαρτυρᾷ ἡ πράξις τῆς Ἐκκλησίας καὶ γιὰ τὴν περίπτωσι ὅλων τῶν νεοπαγῶν Αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν, σύμφωνα μετὰ τὶς ἱεροκανονικὲς προνομίες ποὺ τοῦ ἐπεδειψίλευσαν οἱ Οἰκουμενικὲς Σύνοδοι καὶ ἡ μακραίωνη πράξις τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅμοίως, καὶ στὴν περίπτωσι τοῦ γειτονικοῦ Λαοῦ τοῦ Κράτους τῆς Βορείου Μακεδονίας, ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ἀνεδείχθη Πατὴρ μέγας καὶ εὐεργέτης τοῦ Λαοῦ αὐτοῦ, ἀφοῦ μετὰ τὴ σοφία καὶ τὴ σύνεση ποὺ τὸν διακρίνει τὸν Μάϊο τοῦ 2022 δέχτηκε σὲ εὐχαριστιακὴ κοινωσία τὴν Ἱεραρχία, τὸν κλῆρο καὶ τὸν Λαὸ τῆς Χώρας καὶ θεράπευσε τὸ μακροχρόνιο καὶ κακοφορμισμένο σχίσμα ποὺ σοβοῦσε ἀπὸ δεκαετίες.

Πατὴρ τῆς Κτίσεως.

Εἶναι ἀναντίρρητο ὅτι ἐδῶ καὶ πολλὰς δεκαετίες, ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ αἰοιδίμου Πατριάρχου Δημητρίου, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο εἶχε ἀναλάβει πολὺ σημαντικὲς πρωτοβουλίες γιὰ τὴν προστασία τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος ὅμως, ἡ ἀνάρρηση τοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου στὸν Ἀποστολικὸ Θρόνο τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπῆρξε τὸ γεγονός ποὺ καθιέρωσε στὸ παγκόσμιο γίνεσθαι τὸ θεσμὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὡς ἐνὸς ἐκ τῶν φορέων διεθνούς ἐμβελείας καὶ κύρους στὸν τομέα τῆς προστασίας τοῦ οἰκοσυστήματος καὶ τῆς Κτίσεως.

Ἡ θεολογία τῆς τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου γιὰ τὸ φυσικὸ περιβάλλον συμπυκνώνεται, φρονῶ ταπεινῶς, στὸ «Σεπτὸν Πατριαρχικὸν Μήνυμα ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ προσευχῆς ὑπὲρ τῆς Προστασίας τοῦ Φυσικοῦ Περιβάλλοντος» τῆς

1ης/09/2014. Αναφέρεται χαρακτηριστικώς: «*Ἡ ἄνευ φραγμῶν ληστρική ἐκμετάλλευσις τῶν φυσικῶν πόρων τῆς δημιουργίας, ἀποτελοῦσα τὴν κυρίαν αἰτίαν καταστροφῆς τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, εἶναι κατὰ τὴν μαρτυρίαν τῆς θεολογίας, τῆς τέχνης καὶ τῆς λογοτεχνίας ἀποτέλεσμα πτώσεως τοῦ ἀνθρώπου, παρακοῆς πρὸς τὴν ἐντολὴν τοῦ Κυρίου καὶ μὴ συμμορφώσεως πρὸς τὸ Θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία παρέχει τὸ ἀντίδοτον διὰ τὴν θεραπείαν τῶν οἰκολογικῶν προβλημάτων, καλοῦσα τοὺς πάντας εἰς ἀποκατάστασιν τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἀρχαῖον, τὸ πρωτότυπον κάλλος. Ἡ ἀνόρθωσις τῆς πεπτωκυῖας φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, τῆ ἐπιπνοῖα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τῆ μετοχῆ εἰς τὰς δωρεάς αὐτοῦ, ἀποκαθιστᾷ καὶ τὴν ἀρμονικὴν σχέσιν τοῦ ἀνθρώπου μετὰ τὴν κτίσιν καὶ τὴν δημιουργίαν, τὴν ὁποίαν ἐποίησεν ὁ Θεὸς πρὸς χαρὰν, τέρψιν καὶ ἀπόλαυσιν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀναγωγὴν αὐτοῦ εἰς τὸν Ἴδιον, τὸν Πλάστην».*

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ὁ Ἰμβριος, «ὁ Πράσινος Πατριάρχης» ὅπως πολὺ ἐπιτυχῶς ἔχει χαρακτηριστεῖ, ὡς «*Ἱερεὺς τῆς Κτίσεως*» ἐργάζεται γιὰ τὴν συμφιλίωσιν ἀνθρώπου καὶ περιβάλλοντος καὶ τὴν προστασίαν τῆς Κτίσεως, ἡ ὁποία ὡς δημιουργία τοῦ Θεοῦ εἶναι καὶ σεβαστὴ καὶ ἱερή, χωρὶς ὅμως ὅλη αὐτὴ ἡ ἐργώδης προσπάθεια νὰ εἶναι ἀπλῶς ἓνας ἀκτιβισμὸς ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἀλλὰ τελεσιουργεῖται σὲ μιὰ προοπτικὴ ἐκκλησιοκεντρικὴ καὶ εὐχαριστιοκεντρικὴ, πρᾶγμα ποὺ καθιστᾷ τὸν Πατριάρχην Βαρθολομαῖο ὄχι ἀπλῶς ἄνθρωπο μετὰ οἰκολογικὰς εὐαισθησίας καὶ ἀνησυχίας ἀλλὰ Πατέρα τῆς Κτίσεως.

Ἀγαπητοί μου,

Μὲ αὐτὲς τὶς ταπεινὲς σκέψεις ποὺ κατέθεσα στὴν ἀγάπη σας, σίγουρα ὄχι ἀντάξιες τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς προσφορᾶς τοῦ κοινοῦ Πατρὸς πάντων ἡμῶν, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, ἐπιχείρησα νὰ ψηλαφίσω τὴν ἱερά προσωπικότητα τοῦ Πατριάρχου τοῦ Γένους καὶ νὰ ἀγγίξω ἔστω καὶ ἀκροθιγῶς, τὴν ἔννοια καὶ τὴν ἰδέαν τῆς Ρωμοσύνης καὶ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Αὐτὸ ποὺ θέλω νὰ καταδείξω συμπερασματικὰ εἶναι ὅτι κάθε προσπάθεια ἀναζητήσεως τῶν ριζο-

μάτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας θὰ πρέπει νὰ ἀποτελεῖ μιὰ μαρτυρία ἑλληνικῆς ρωμαϊκῆς φωνῆς μέσα στὶς πολλὰς φωνὰς καὶ τὶς ἀναρθρες κραυγὰς τοῦ σύγχρονου «ἑλλαδισμού». Ἡ ὁποιαδήποτε ἀναφορὰ στὴν ρωμαϊκὴ ταυτότητα τοῦ Γένους μας καὶ στὸ σεπτὸ πρόσωπο τοῦ Πατριάρχου μας, θὰ πρέπει νὰ καταδεικνύει τὴν ἀδιάψευστη μαρτυρία ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἐξακολουθεῖ, παρὰ τὸ «*δύστηνον*» τῶν καιρῶν, νὰ ἔχει οἰκουμενικὸ ὄφθαλμὸ καὶ παλλομένη γιὰ ὅλο τὸν κόσμον καρδιά, ὑπενθυμίζοντάς μας ὅτι ἄλλο εἶναι ἡ παγκοσμιοποίηση κι ἄλλο ἡ οἰκουμενικότητα. Ἄλλο εἶναι ἡ Ρωμοσύνη κι ἄλλο εἶναι ὁ ἐθνοφυλετισμὸς καὶ ὁ «ἑλλαδισμὸς».

Σήμερα τὸ Πατριαρχεῖο εἶναι ἓνας τόπος στενός, φτωχικὸς καὶ πραγματικὰ σταυρωμένος. Ἀλλὰ πάντοτε ἔτσι ἦταν διότι αὐτὸ εἶναι τὸ πνεῦμα τῆς Ρωμοσύνης. «*Κι ὁ Πατριάρχης εἶναι πατέρας καὶ ποιμένας. Δὲν εἶναι πολιτικὸ πρόσωπο οὔτε ποτὲ ἐζήλωσε τὴ δόξα καὶ τὴ δύναμη τῶν πολιτικῶν*». Καὶ τὸ ταπεινὸ μας Φανάρι δὲν ἐπεδίωξε ποτὲ νὰ μοιάσει στὰ Βουλευτικὰ κτήρια ἢ στὰ μεγαλόπρεπα ἀνάκτορα τῶν Τσάρων. Ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος, ποὺ εἶναι ἀπεριόριστος συνेतὸς, ἐνσαρκώνει ἐκεῖνα τὰ ὀρθόδοξα χαρίσματα, τὰ ὁποῖα, ἐνῶ φαίνεται νὰ εἶναι σήμερα παραγκωνισμένα, ἀποδεικνύονται παντοδύναμα. Τὸ Πατριαρχεῖο, παρὰ τὴ στενότητά του, σοῦ δίνει ὄξυγόνο καὶ ἀνασαίνεις μιὰ ἐκπληκτικὴ εὐρύτητα ζωῆς. Μέσα στοὺς τέσσερις τοίχους ἔχεις τὴν αἴσθησιν ἐνὸς οἰκουμενικοῦ καὶ ἀπεριόριστου χώρου. Ἔτσι, εἴτε τὸ θέλουμε εἴτε ὄχι, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ἀποκαλύπτει τὴν ἀσύγχυτη ἔνωση τοῦ οὐρανοῦ μετὰ τὴ γῆ καὶ δίνει σάρκα στὸ δόγμα τῆς Χαλκηδόνας. Ὅσο τὸ φτωχικὸ καὶ πραγματικὰ ἐσταυρωμένο Φανάρι ἐξακολουθεῖ νὰ ζεῖ στὶς διαστάσεις τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἐνσαρκώνοντας τὴν Οἰκουμενικότητα τῆς Ὁρθοδοξίας ὡς ὀλότητα ἀληθείας καὶ ζωῆς, οὔτε ὁ Τοῦρκος, οὔτε ὁ Μόσχοβος, οὔτε ἡ μυωπία τῶν «ἑλλαδιτῶν» θὰ μπορέσει νὰ τὸ μειώσῃ. Γιατὶ εἶναι πλέον χιλιομαρτυρημένο ἀπὸ τὴν ἱστορία ὅτι ὁ Ἑλληνας Ρωμιὸς δὲν μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι ὀρθόδοξος καὶ ὅτι τὸ κέντρο τῆς Οἰκουμενικῆς Ἑλληνικῆς Ρωμοσύνης δὲν μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι τὸ Οἰκουμενικὸ μας Πατριαρχεῖο.

Σὰς εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὴν προσοχή σας.

Ἡ παραπάνω ομιλία θα γινόταν στην εκδήλωση με τίτλο «Ἑλληνισμὸς καὶ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο» ποὺ διοργάνωσε ὁ Πολιτιστικὸς Σύλλογος Μικρασιατῶν Νέας Εφέσου «Ο ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΣ» ἀλλὰ ἀναβλήθηκε λόγω τῶν πλημμυρῶν.

Παρουσίαση του βιβλίου

«Η ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων της» στην Καλαμαριά

Τη Τρίτη 19 Σεπτεμβρίου 2023, στις 19:00 στο Δημοτικό Θέατρο Καλαμαριάς «Μελίνα Μερκούρη» παρουσιάστηκε το βιβλίο **«Η ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων της»** από το Δήμο Καλαμαριάς, το Ιστορικό Αρχείο Προσφυγικού Ελληνισμού (ΙΑΠΕ) του Δήμου Καλαμαριάς και την Ιμβριακή Ένωση Μακεδονίας - Θράκης.

Στην εκδήλωση χαιρέτησαν ο Δήμαρχος Καλαμαριάς κ. Γιάννης Δαρδαμανέλης κι ο Πρόεδρος του Ι.Α.Π.Ε κ. Ανανίας Τσιραμπίδης.

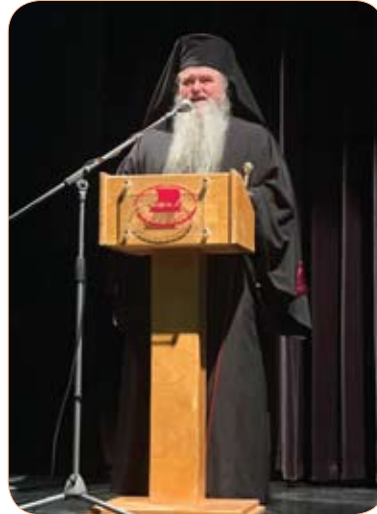
Το βιβλίο παρουσίασαν:

- Ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κκ Ιουστίνος
- Ο κ. Παύλος Σταματίδης, Άρχων Οσιτάριος της Μ.τ.Χ.Ε. και Πρόεδρος της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας - Θράκης.
- Ο κ. Γεώργιος Μαυρουδής, υποψήφιος διδάκτορας και ιστορικός του ΙΑΠΕ.
- Ο κ. Γεώργιος Χριστοφορίδης, Γενικός Γραμματέας της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας - Θράκης.

Την παρουσίαση συντόνισε η ιστορικός του ΙΑΠΕ κα Μαρία Καζαντζίδου.

Την εκδήλωση πλαισίωσαν: οι Χορωδίες της Ιμβριακής Ένωσης

- Μικτή χορωδία Ι.Ε.Μ.Θ.
- «Κανταδόροι της Ίμβρου»

Φαεινός αστήρ της Ίμβρου ο Αρχιεπίσκοπος Αμερικής Ιάκωβος (1911-2005)

Αφιέρωμα Μνημοσύνης για την συμπλήρωση 112 ετών
από την γέννησή του (1911-2023)

Στις 29 Ιουλίου του 1911 είδε για πρώτη φορά το ζωογόνο φως της ουρανόπνοης και μαρτυρικής νήσου Ίμβρου ο αοίδιμος Μέγας Αρχιεπίσκοπος Αμερικής Ιάκωβος, κατά κόσμον Δημήτριος Κουκούζης ή Κουκουζής, όπως γνωρίζεται από τους Ίμβριους. Γενετήριά του ήταν το κεφαλοχώρι των Αγίων Θεοδώρων, όπως και του νυν Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου, και ήταν το μικρότερο από τα τέσσερα παιδιά της οικογενείας του, που με αγάπη και χριστιανική πίστη είχαν δημιουργήσει ο Αθανάσιος και η Μαρία Κουκούζη.

Μία αναπάντεχη τραυματική εμπειρία του μικρού Δημητρίου υπήρξε η κύρια αιτία που οδήγησε την σκέψη του να ανοίξει τα φτερά του στην οικουμένη και να καταγραφεί ως κορυφαία και ύψιστη προσωπικότητα της Ορθοδοξίας και του ελληνισμού στην αμερικανική και όχι μόνο Ήπειρο κατά τον 20ο αιώνα. Ποιά ήταν η εμπειρία αυτή; Όταν το 1923 υπεγράφη η Συνθήκη της Λωζάνης, ένα μουντό πρωινό του Οκτώβρη, ο νεαρός μαθητής Δημητρός βλέπει τους Τούρκους στρατιώτες να αποβιβάζονται στο νησάκι του για να το καταλάβουν και ματώνει η καρδιά του κατά την στιγμή που ο διοικητής τους κομματιάζει τον ξυλόγλυπτο δικέφαλο αετό, ο οποίος βρισκόταν στη μετώπη του μητροπολιτικού μεγάρου. Τότε ο οξύνοος μικρός Δημητρός είπε κατ' ιδίαν στον πατέρα του: «Εγώ δεν θα μείνω εδώ με αυτούς τους ανθρώπους». Έγινε ο ίδιος αετός ελεύθερος και κατέκτησε τον κόσμο.

Αφού αρχικά φοίτησε στην Αστική Σχολή της κοινότητας των Αγίων Θεοδώρων και στην Κεντρική

Σχολή Ίμβρου (Ελληνικό Ημιγυμνάσιο Παναγίας), και ενώ δεν είχε σκεφθεί ποτέ να γίνει κληρικός, η θεία πρόνοια κατηύθυνε τοιουτοτρόπως τα πράγματα, ώστε αντί να μεταβεί σε γυμνάσιο της Λήμνου ή της Αλεξανδρουπόλεως, ήλθε η έγγραφη απάντηση του τότε Μητροπολίτου Ίμβρου Ιακώβου (ποτέ δεν είχε επιτρέψει η τουρκική κυβέρνηση στον Μητρ. Ιάκωβο να εγκατασταθεί στην Ίμβρο) στον Αρχιερατικό Επίτροπό του π. Ανέστη για την εγγραφή του Δημητρου στην Θεολογική Σχολή της Χάλκης. Η απάντηση ήταν θετική και ο δεκαεξαετής Δημήτριος Κουκούζης εγράφη το 1927 στην παλαιά Θεολογική Σχολή και απεφοίτησε το έτος 1934.

Τελικώς, χάριτι και ευδοκία Θεού, ο Δημήτριος απεδέχθη την πρόταση του παλαιού Σχολάρχου του, Μητροπολίτου Γέροντος Δέρκων Ιωακείμ Πελεκάνου και χειροτονήθη Διάκονος στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Θεραπείων, την 25η Νοεμβρίου 1934 λαμβάνοντας το όνομα Ιάκωβος προς τιμήν του ευεργέτου του, Μητροπολίτου Ίμβρου Ιακώβου Παπαπαϊσίου.

Το έτος 1939 έλαβε πρόσκληση του Αρχιεπισκόπου Βορείου και Νοτίου Αμερικής Αθηναγόρου, του από Κερκύρας, να μεταβεί στην Αμερική αναλαμβάνοντας τη θέση του Αρχidiaκόνου και στις 16 Ιουνίου του 1940 χειροτονήθη Πρεσβύτερος και τοποθετήθηκε εφημέριος στο Κονέκτικατ. Το δε έτος 1950 έλαβε και την αμερικανική υπηκοότητα. Παράλληλα με τα ιερατικά του καθήκοντα συνέχισε και τις θεολογικές του σπουδές. Στις 17 Δεκεμβρίου 1954, κατόπιν της σχετι-

κής εισηγήσεως του Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηνάγορου (1948-1972), ο οποίος μαζί με τον Μητροπολίτη Γέροντα Δέρκων Ιάκωβο ήταν οι δύο προστάτες και πνευματικοί μέντορές του, εξελέγη υπό της Αγίας και Ιεράς Συνόδου Επίσκοπος Μελίτης και αμέσως διορίστηκε αντιπρόσωπος του Οικουμενικού Πα-

τριαρχείου στην έδρα του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών.

Όταν το 1958 εκοιμήθη ο εκ Μαρωνείας του Ν. Ροδόπης Αρχιεπίσκοπος Αμερικής Μιχαήλ Κωνσταντινίδης, ανέκυψε μέγα ζήτημα στο Πατριαρχείο για το πρόσωπο που θα διεδέχετο τον μακαριστό Αρχιεπίσκοπο Μιχαήλ. Η πλειοψηφία της Πατριαρχικής Συνόδου επιθυμούσε ως νέο Αρχιεπίσκοπο Αμερικής τον τότε Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου Μελίτωνα Χατζή, αλλά ο Πατριάρχης Αθηνάγορας επέμενε και τελικώς τη 14η Φεβρουαρίου 1959 εξελέγη νέος Αρχιεπίσκοπος ο Ιάκωβος Κουκούζης, ο οποίος ήταν αποδεκτός και από την τότε ελληνική κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Καραμανλή. Η ενθρόνισή του έλαβε χώρα την 1η Απριλίου του 1959 στον Ιερό Ναό της Αγίας Τριάδος Νέας Υόρκης.

Από της πρώτης στιγμής ανύστακτο υπήρξε το ενδιαφέρον του Αμερικής Ιακώβου για την προαγωγή της ενότητας της εκκλησιαστικής ζωής της εν Αμερική ομογενείας, καθώς και της ομοψυχίας των ελληνορθοδόξων υπό την καθοδήγηση της Ιεράς Αρχιεπισκοπής.

Ταυτοχρόνως αναδιοργάνωσε το εκπαιδευτικό σύστημα της ομογένειας και ίδρυσε το ελληνικό κολέγιο, το οποίο συνέδεσε ουσιαστικά και με την Θεολογική Σχολή του Τιμίου Σταυρού. Επέτυχε μάλιστα η Θεολογική Σχολή ως ίδρυμα να αναγνωρισθεί πλήρως από την Ένωση Θεολογικών Σχολών Η.Π.Α. και Καναδά, ενώ με τις άοκνες προσπάθειές του και το ελληνικό κράτος ανεγνώρισε την Θεολογική Σχολή ως ισότιμη με τις αντίστοιχες των Αθηνών, της Θεσσαλονίκης και της Χάλκης.

Όπως γράφει ο εξ Ίμβρου καταγόμενος Μητροπολίτης Φιλαδελφείας Μελίτων: «εφρόντισε διά την στενωπώτεραν σύσφυγγιν των δεσμών της ομογενείας μετά του κέντρου, εγκαινιάσας χορηγίας διά την κάλυψιν των δαπανών δημοσιεύσεως βιβλίων επί εκκλησιαστι-

κών, ομογενειακών και θεολογικών θεμάτων, οργανώσας το Ιονικόν χωρίον εις την Ηλείαν, όπου εκατοντάδες ελληνοαμερικανών παιδιών διέρχονται κατ' έτος τας θερινάς διακοπάς».

Ιδιαίτερα σημαντική υπήρξε η συμβολή του Αμερικής Ιακώβου για την αναζήτηση της ενότητας μεταξύ των φυλετικών Ορθοδόξων Εκκλησιών της Αμερικής ως Πρόεδρος του Συμβουλίου των Ορθοδόξων Επισκόπων Αμερικής (SCOBA).

Σε εκκλησιαστικό επίπεδο, καταλυτικός υπήρξε ο ρόλος του Αμερικής Ιακώβου στην κατάρτιση και έγκριση υπό του Οικουμενικού Πατριαρχείου του νέου «Καταστατικού Χάρτου της Εκκλησίας Αμερικής» (1978), σύμφωνα με τις διατάξεις του οποίου η Εκκλησία της Αμερικής αποτελεί μία ενιαία επαρχία του Οικουμενικού Θρόνου, αλλά η εκκλησιαστική διοίκηση αυτής ασκείται από τον Αρχιεπίσκοπο και την Επαρχιακή Σύνοδο.

Υπήρξε ο πρώτος Αρχιεπίσκοπος της Ορθοδοξίας, ο οποίος ένα μήνα μετά την εκλογή του στον Αρχιεπισκοπικό Θρόνο της Αμερικής συναντήθηκε μετά από αιώνες με τον Πάπα Παύλο Στ' στη Ρώμη και έκτοτε επηκολούθησαν πολλές συναντήσεις, οι οποίες οδήγησαν στην μετά από 1000 έτη (1054-1964) συνάντηση του Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηνάγορα Α' με τον Πάπα Παύλο Στ', κατά τον Ιανουάριο του 1964, στα Ιεροσόλυμα και λίγο αργότερα στην «άρση των αναθεμάτων» ανάμεσα στην Ορθόδοξη και Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία. Σημειωτέον, ο Αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος και στα δύο αυτά ιστορικά γεγονότα ήταν παρών.

Ο Αμερικής Ιάκωβος με τον δυναμικό χαρακτήρα του και τις πρωτοβουλίες του κατέκτησε την Αμερική και επί μισό αιώνα διεδραμάτισε καθοριστικό ρόλο σε πολλά ζητήματα που αφορούσαν τις Η.Π.Α. και τον Ελληνισμό. Στην πρώτη γραμμή της εν γένει πολιτείας και δράσεώς του ήταν τα θέματα του σεβασμού και της υπερασπίσεως των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ισότητας μεταξύ των ανθρώπων, της καταδίκης του ρατσισμού και του συνεχούς αγώνος υπέρ της ειρήνης. Ουδέποτε δειλίασε ή φοβήθηκε να εκφράσει για όλα τα παραπάνω θέματα την γνώμη του και να αναλάβει καινοτόμες και ρηξικέλευθες πρωτοβουλίες.

Απερίφραστα και δημόσια εστήριξε τον αγώνα του ιεροκήρυκα Μ.Α. Κίνγκ για την εδραίωση ίσων πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων των Αφροαμερικανών στις Η.Π.Α., οι οποίοι αντιμετώπιζαν τον απάνθρωπο ρατσισμό. Κορυφαία εκδήλωση της αντιρατσιστικής του δράσεως υπήρξε η κατά την 28η Σεπτεμβρίου 1963 ιστορική δημόσια ανακοίνωσή του με την οποία διετύπωνε οξύ λόγο, την ευθεία αντίθεσή του για την στέρηση των βασικών ανθρωπίνων, πολιτικών, κοινωνικών και εκπαιδευτικών δικαιωμάτων των Αφροαμερικανών. Επιστέγασμα όλων των δημοσίων δηλώσεων και συνεντεύξεών του υπήρξε

η συμπόρευσή του, χέρι – χέρι, με τον Μ.Λ. Κίνγκ ως επικεφαλής της μεγαλειώδους πορείας των Αφροαμερικανών στη Σέλμα της Αλαμπάμα. Ως ο μόνος λευκός θρησκευτικός ηγέτης έδωσε ένα ηχηρό μήνυμα στην Αμερικανική κοινωνία και πολιτεία, ενώ η ρηξικέλευθη αυτή εμφάνισή του φιλοξενήθηκε στο περιοδικό «LIFE» κάνοντας τον γύρω του κόσμο.

Με γενναίο φρόνημα και φιλειρηνική διάθεση εναντιώθηκε στον πόλεμο του Βιετνάμ και υπερασπίστηκε τα δικαιώματα των Εβραίων της Σοβιετικής Ένωσης, ενώ επί μακράν σειρά ετών ενίσχυε την ειρηνευτική διαδικασία στη Μέση Ανατολή και ευθαρσώς ετάχθη υπέρ του παλαιστινιακού ζητήματος.

Ο Αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος διεδραμάτισε καθοριστικό ρόλο στην υπεράσπιση των ελληνικών συμφερόντων και ιδιαίτερως του Κυπριακού ζητήματος ενώπιον των εκάστοτε Αμερικανικών Κυβερνήσεων. Εργάστηκε υπέρ της Ελλάδος, Κύπρου και του Οικουμενικού Πατριαρχείου μέσα στα κέντρα λήψεως των αποφάσεων της Ουάσιγκτον. Εννέα πρόεδροι των Η.Π.Α. συνεργάστηκαν με τον Ιάκωβο και στις 27 Οκτωβρίου του 1986 ο Πρόεδρος Ρόναλντ Ρίγκαν (1980-1988) υπέγραψε το κοινό ψήφισμα της Γερουσίας, σύμφωνα με το οποίο η 25η Μαρτίου εκάστου έτους ορίστηκε ως «Ημέρα της Ελληνικής Ανεξαρτησίας: Εθνική εορτή για τον εορτασμό της Ελληνικής και Αμερικανικής Δημοκρατίας». Και αυτή η απόφαση της Αμερικανικής Κυβερνήσεως ήταν το αίσιο αποτέλεσμα των αόκνων προσπαθειών του Αρχιεπισκόπου Ιακώβου.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός ότι το Αμερικανικό Κράτος κατά το έτος 1980 διά χειρών του Προέδρου Τζίμυ Κάρτερ απένειμε στον Αρχιεπίσκοπο Ιάκωβο την ανώτατη διάκριση των Η.Π.Α., το «Προεδρικό Μετάλλιο της Ελευθερίας» και το 1986 το Μετάλλιο Τιμής του «Ellis Island». Η Ακαδημία των Αθηνών του απένειμε το «Αριστείον» αυτής και ο θεολογικός κόσμος του αφιέρωσε τον τιμητικό τόμο «Ξενία». Ο Αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος ουδέποτε λησμόνησε την ιδιαίτερα πατρίδα του, την πολύπαθη και μαρτυρική Ίμβρο, και το 1955 ανήγειρε ναΐσκο του Αγίου Δημητρίου «εις διηνεκές ευλαβές Μνημόσυνον» των γονέων του, Αθανασίου και Μαρίας Κουκούζη.

Είναι αξιομνημόνευτο το γεγονός ότι ο Αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος, όταν αντελήφθη ότι το γήρας τον εμπόδιζε στην εκτέλεση των εκκλησιαστικών και εθναρχικών καθηκόντων του, είπε: «φθάνει πια, έκανες, Ιάκωβε, το καθήκον σου...». Έτσι, υπέβαλε αξιοπρεπώς και αγέρωχα την παραίτησή του, κατά τον Αύγουστο του 1996 στον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο και μάλιστα στην Ίμβρο, όπου είχαν βρεθεί αμφότεροι για τον εορτασμό της Παναγίας. Ο Αρχιεπίσκοπος Ιάκωβος εκοιμήθη στις 10 Απριλίου του 2005 και έκλεισε

τον ιστορικό και μεγαλειώδη κύκλο της πεντηκονταετούς και πλέον εποχής «Ιακώβου Κουκούζη». Εύστοχα έγραψε νεώτερος ιστορικός ότι: «... άλλος Ιάκωβος δεν θα υπάρξει...».

Κατακλείουμε την επετειακή – αφιερωματική αυτή γραφή με τις δύο επιστολές που είχε αποστείλει ο πρώην Αμερικής Ιάκωβος το Πάσχα του 2003 προς τον συμπατριώτη του Ίμβριο Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο και στον φιλόμουσο και μουσσοστεφή Μητροπολίτη Πέργης Ευάγγελο Γαλάνη. Στον Πατριάρχη έγραφε τότε συγκινημένος για τη μαρτυρική Ίμβρο: «Παναγιώτατε, το υπόλοιπο της Μ. Τεσσαρακοστής οσονούπω λήγει και μάλιστα τόσο όμορφα. Με τη σεπτή ευλογία Σας και την ποιητική πνοή των торνευτών στίχων του Αγίου Πέργης που Σεις τον εμπνεύσατε παίρνοντάς τον στο ορφανεμένο νησί, που του σκουπίζουν τα δάκρυα οι ποπονίτσες του Μάη και τα χρυσά στάχυα του Ιούνη. Ανάμεσά τους στεφανωμένο με τον λαμπρότατον ήλιο της Αναστάσεως πήρα το Χριστός Ανέστη. Που εύχομαι μαζί Σας να βοηθήση να ξημερώση μιά ημέρα ειρήνης με ανέσπερο φως. Με αδελφικό πασχάλιο ασπασμό, Ο Ιάκωβος».

Ακολουθως δε στον Μητροπολίτη Πέργης Ευάγγελο προσλαλούσε: «Αγαπητέ Αδελφέ Ευάγγελε, Χριστός Ανέστη! Κυλίσθηκε η ταφόπετρα. Αγαλλίασαν οι ουρανοί με το κάθισμα στη νεκρική γη του Αγγέλου. Εύχομαι να είναι ανοικτοί και γαλανοί και να ξεπερνούνε τους Βοσπορινούς, τους Μαρμαρινούς, τους Ελλησποντιακούς και να φέρουνε στους Αιγαιοπελαγίτικους ένα άγγιγμα με το Κωνσταντινουπολίτικο Άγιο φτερό. Σας ευχαριστώ για τα τρία ποιήματα. Ελεγείο, που αφιερώσατε στο νησί μου και το κάνατε να ριγίση, κι αυτό και οι ποπονίτσες, που ανεβάζουν την ελπίδα με το χρώμα του Πάσχα.

Ας είναι όλα τα ποιήματα εμπνευστικά ελπίδων. Σός, † ο πρ. Αμερικής».

Ιωάννης Ελ. Σιδηράς

Ο κ. Ιωάννης Ελ. Σιδηράς είναι Θεολόγος - Εκκλησιαστικός Ιστορικός - Νομικός, καθώς και υπεύθυνος διαχειριστής του ιστολογίου "ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΑΜΒΩΝ ΦΑΝΑΡΙΟΥ".

Έκθεση Φωτογραφίας ΙΜΒΡΟΣ: Νόστος, ελπίδα, Άνοιξη

Στην κατάμεστη αίθουσα του ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ (στο ισόγειο της Αντιδημαρχίας Τεχνικών Έργων, επί της οδού Αγγελάκη) στις 11 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκαν τα ΕΓΚΑΙΝΙΑ της Έκθεσης «Ίμβρος: Νόστος - Ελπίδα - Άνοιξη», του κ. Κώστα Τερψίδη, που ήταν αφιερωμένη στην Α.Θ.Π Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟ.

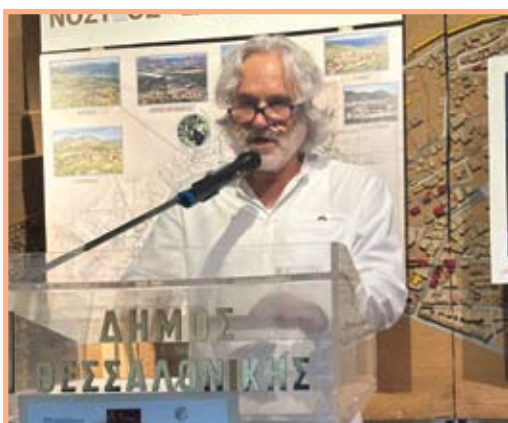
Η Έκθεση ήταν υπό την αιγίδα του Υφ. Εσωτερικών (Μακεδονίας - Θράκης) Στάθη Κωνσταντινίδη, και συνδιοργανώθηκε από την Ιερά Μητρόπολη Θεσσαλονίκης, τον Δήμο Θεσσαλονίκης, την Ίμβριακή Ένωση και την Ένωση Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Β. Ελλάδος, καθώς και την Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαίδευσης Κ. Μακεδονίας. Την επιμέλεια είχε ο κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΤΕΡΨΙΔΗΣ που αναφέρθηκε μεταξύ άλλων στον ρόλο του Ίμβριου Πατριάρχη των απανταχού Ορθοδόξων στην αναγέννηση της γενέτειράς του.

Ο Πρόεδρος της Ίμβριακής Ένωσης μεταξύ άλλων ανέφερε «Εμείς από την Πόλη και την Ίμβρο, δεν φύγαμε ποτέ» και κατέληξε με τη φράση: «Ο Θεός της Ίμβρου είναι μεγάλος».

Την εκδήλωση χαιρέτησαν επίσης:

Ο Μάκης Κυριζίδης Αντιδήμαρχος Τεχνικών Έργων Δήμου Θεσ/νικης

Ο Δρ. Πολύβιος Στράντζαλης Πρόεδρος «Ενωσις Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος».

Κοινωνικά

Γάμος

☞ Την Κυριακή 17 Σεπτεμβρίου 2023 παντρεύτηκαν ο Δημήτριος Λιγδάς, γιός του Νικολάου και της Μάρως Λιγδά και η Μαρία Μπουλιώνη, στο Εξωκλήσι της Αγίας Παρασκευής, στο Παλαιόκαστρο.

Τους ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

Θάνατοι

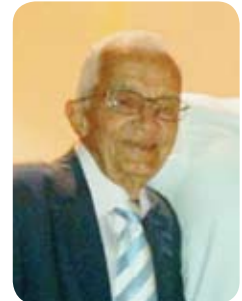
☞ Στις 9 Ιουλίου 2023 πέθανε στην Αδελαΐδα Νοτίου Αυστραλίας σε ηλικία 53 ετών ο Κώστας Μαύρος, γιός του Γεωργίου Μαύρου από την Παναγία και της Καλλιόπης Καραβασίλη από το Σχοινούδι της Ίμβρου.

☞ Στις 9 Αυγούστου 2023 πέθανε σε ηλικία 83 ετών η Καναβούτσена (Καναφτσά) Μπαλατλή, μητέρα του Νικολάου και του Αθανασίου Μπαλατλή, από τα Αγρίδια της Ίμβρου.

☞ Στις 15 Αυγούστου 2023 πέθανε σε ηλικία 103 και μισό ετών ο Ευάγγελος Τρυφωνίδης, σύζυγος της Μερόπης Ψαρρού από τα Αγρίδια της Ίμβρου. Ο Ευάγγελος Τρυφωνίδης διετέλεσε Πρόεδρος της Ιμβριακής Ένωσης.

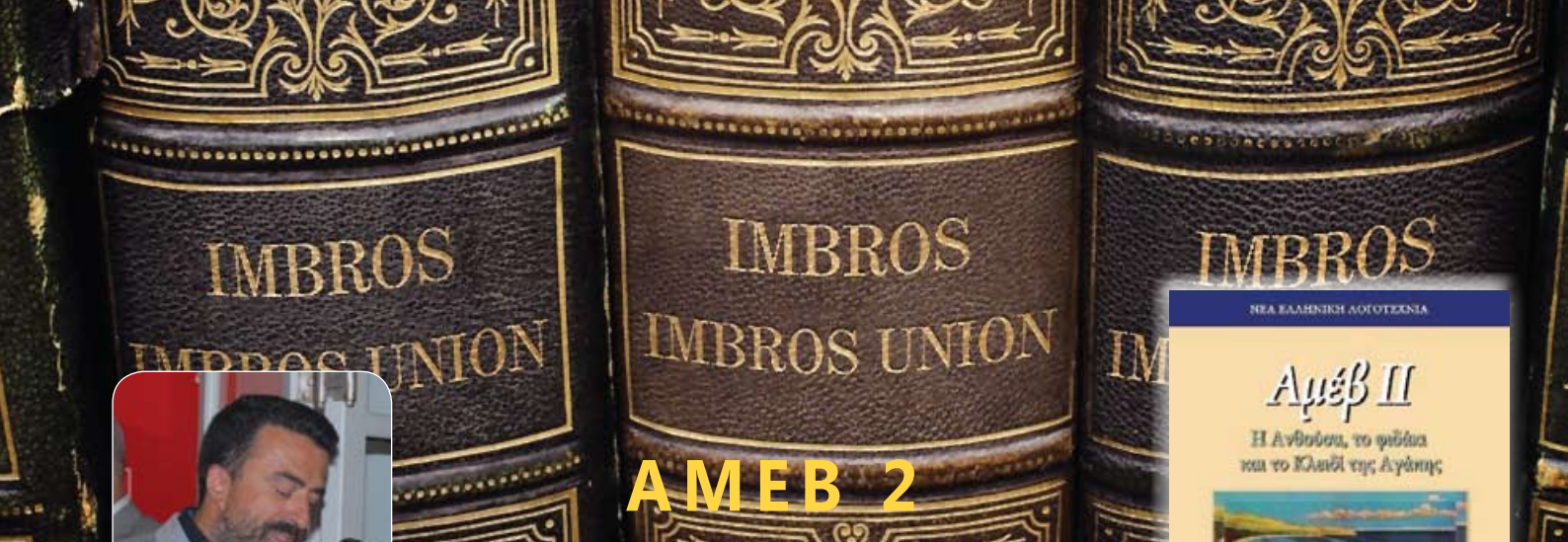

☞ Στις 15 Αυγούστου 2023 πέθανε σε ηλικία 95 ετών ο Ζορλός Νικόλαος από τους Αγίους Θεοδώρους.

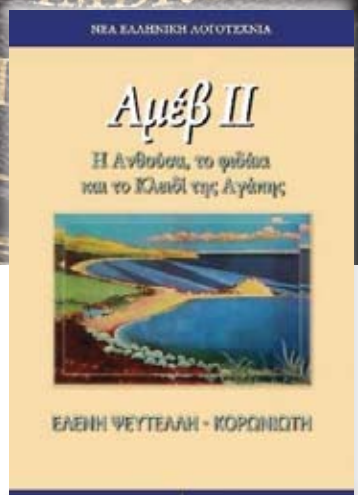

ΔΩΡΕΕΣ

☞ Ο κ. Γεώργιος Κόττας προσέφερε στην Ιμβριακή Ένωση Μακεδονίας – Θράκης το ποσό των 100 €.

ΑΜΕΒ 2

Η Ανθούσα, το φιδάκι και το κλειδί της Αγάπης!

Της Ελένης Ψευτέλλη - Κορωνιώτη

Ένα τρυφερό μυθιστόρημα της συμπατριώτισσας μας Ελένης Ψευτέλλη - Κορωνιώτη που απευθύνεται σε μικρά και μεγάλα παιδιά και μιλάει για την αλληλεγγύη, την διαφορετικότητα, την αγάπη και τα όνειρα! Τα όνειρα που μόνο οι παιδικές ψυχές μπορούν να κάνουν!

Αλήθεια πόσο μακριά μπορεί να μας ταξιδέψει ένα όνειρο; Πού τελειώνουν τα όρια της φαντασίας; Που μπορεί να σμίγουν, όνειρα, φαντασία και πραγματικότητα!!

Στον κόσμο των μεγάλων, όνειρο και φαντασία μας πάνε συνήθως ως εκεί που μας επιτρέπει η επίγνωση των δυνατοτήτων μας και λίγο παραπέρα! Στον κόσμο των παιδιών, όνειρο και φαντασία δρουν ανεξέλεγκτα, με αφετηρία την επιθυμία, την ανεξάντλητη περιέργεια, την παιδική αθωότητα που έχει το προνόμιο να δίνει στο κάθε τι την μορφή και την διάσταση που το παιδικό μυαλό αντιλαμβάνεται!

Παιδιά είναι και οι βασικοί ήρωες της συγγραφέως, η Άννα κι ο Μιχάλης, που ξεκινούν ένα πρωί για το σχολείο έχοντας τη αγωνία ενός διαγωνίσματος που τους περιμένει! Στο δρόμο διηγούνται τα όνειρα που είδαν το προηγούμενο βράδυ! Από εδώ ακριβώς ξεκινά και η περιπλάνηση στον κόσμο της φαντασίας.

Διαβάζοντας το βιβλίο ο αναγνώστης χάνεται σ έναν κόσμο ονειρικό που κυριαρχείται από απέραντη ευαισθησία. Τα παναθρώπινα μηνύματα της αγάπης και της αλληλεγγύης κατακλύζουν το κείμενο και φανερώνουν τον πλούσιο ψυχισμό της συγγραφέως!

Η καλπάζουσα φαντασία, γνώρισμα κυρίως των παιδιών, οδηγούν τον αναγνώστη σ' έναν κόσμο έξω από κάθε συμβατότητα! Έναν κόσμο που τα ζώα έχουν μιλά με ανθρώπινες ιδιότητες! Ένας διάχυτος εξωτισμός κάνει τις καταστάσεις που ζουν οι μικροί ήρωες πιο συναρπαστικές! Η αμεβ, η καλή νεράιδα καθοδηγεί και συμβουλεύει, μεταδίδει τα μηνύματα της συντροφικότητας και της αλληλεγγύης, του σεβασμού στις αδυναμίες και ιδιαιτερότητες κάθε πλάσματος!

Με την ηθελημένα παιδιαστικη έκφρασή της η Ελένη Ψευτέλλη - Κορωνιώτη αφηγείται αριστοτεχνικά ένα αλληγορικό παραμύθι για μικρούς και μεγάλους! Η αφήγησή της γεμάτη συμβολισμούς χωρίς τη παραμικρή διάθεση εντυπωσιασμού αγγίζει την καρδιά του αναγνώστη. Διαβάζεται ευχάριστα από μικρούς και μεγάλους που θέλουν να επιτρέψουν στη φαντασία τους να τους ταξιδέψει μακριά από την βαρετή καθημερινότητα!

Γεώργιος Χριστοφρίδης
Γεν. Γραμματέας Ι.Ε.Μ.Θ.

Κατάθεση στεφάνου από τον Πρόεδρο της Ιμβριακής Ένωσης στο μνημείο του Μικρασιατικού Ελληνισμού του Κορδελιού - Ευόσμου

Τον οφειλόμενο «ΦΟΡΟ ΤΙΜΗΣ» προς τους Μικρασιάτες πρωτοκατοικήσαντες πρόσφυγες από τον Κουκλουτζά, την Σμύρνη, το Κορδελιό και αλλού, αλλά και την μεταλαμπάδευση της άσβεστης «ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ» των αλησμόνητων Πατρίδων, στη Νέα Γενιά, απέδωσε η Διοίκηση του Δήμου Κορδελιού Ευόσμου με την εγκατάσταση «ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ».

Η τελετή πραγματοποιήθηκε στις 10 Σεπτεμβρίου, στην πλαϊνή πλευρά του Ι.Ν. Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στον Εύοσμο. Καλεσμένος στα αποκαλυπτήρια του μνημείου, μεταξύ άλλων ήταν κι ο Πρόεδρος της Ιμβριακής Ένωσης κ. Πάυλος Σταματίδης, από τον Δήμαρχο Κορδελιού Ευόσμου και τα δύο Μικρασιατικά Σωματεία, ο οποίος κατέθεσε στεφάνι.

BALKAN CENTER, 9ο κλπ Θεσ/νίκης - Θεσσαλονίκη, Κύπρος & Τ.Θ. 80064, Τ.Κ.57001 - Θεσσαλονίκη | Τηλ. 231.182.3700 & 231.050.2220 | FAX 231.050.2222 | email: info@comcom.gr
website: www.comcom.gr

ΑΠΟΨΗ

- Κουφώματα (Ζυθιακά - Αλουμίνια) •
- Κουζίνα - Ντουλάπα •
- Έπιπλα Μπάνιου •
- Θερακισμένες Πόρτες •
- Εσωτερικές Πόρτες •
- Κουνοπιέρες •

Υπεύθυνος Πωλήσεων
Ταγαρός Γεώργιος Τηλ : 6944 423.430

Λαγκαδά 301 Θεσσαλονίκη
Τηλ : 2310 588.167, Fax: 2310 588.163

Συνθήκη της Λωζάνης

24 Ιουλίου 1923

Άρθρο 14, καθεστώς Ίμβρου και Τενέδου

«Αι νήσοι Ίμβρος και Τένεδος, παραμένουσαι υπό την τουρκικήν κυριαρχίαν, θα απολαύουν ειδικής διοικητικής οργανώσεως, αποτελουμένης υπό τοπικών στοιχείων και παρεχούσης πάσαν εγγύησιν εις τον αυτόχθονα μη μουσουλμανικόν πληθυσμόν όσον αφορά την τοπικήν αυτοδιοίκησιν και την προστασίαν των ατόμων και των αγαθών.

Η τήρησις της τάξεως θα διασφαλίζεται υπό αστυνομίας στρατολογουμένης εκ του αυτόχθονος πληθυσμού, μερίμνη της ως άνω προβλεπομένης τοπικής διοικήσεως και υπό τας διαταγάς αυτής τιθεμένης».

Αι συνομολογηθείσαι ή συνομολογηθησόμεναι μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας συμφωνία, αι αφορώσαι την ανταλλαγήν των Ελληνικών και τουρκικών πληθυσμών, δεν θα εφαρμοσθώσιν εις τους κατοίκους των νήσων Ίμβρου και Τενέδου.